

10 ΜΑΙΟΥ 2026

† ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Ἡ τῆς Σαμαρείτιδος ἑορτή, ἐν ἧ ὁ Χριστὸς
μεσσίαν ἑαυτὸν ὠμολόγει».

Ἦχος δ΄. Ἑοθινὸν ζ΄. Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§26-27.

ΤΥΠΙΚΟΝ - ΔΙΠΤΥΧΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Σελίδες 199 - 200

*

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εὐλόγησαντος τοῦ ἱερέως, τὸ Χριστὸς ἀνέστη (ἐκ γ΄). Μετὰ τὸν Προοιμακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 1΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς δ΄ καὶ τῆς Σαμαρείτιδος γ΄.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

ΕΝΑΡΞΙΣ - ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ ΨΑΛΜΟΣ

Ὁ ἱερεύς· *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Τὸ τροπάριον τοῦ Πάσχα. Ἦχος πλ. α΄.

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον
πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χα-
ρισάμενος. (ἐκ γ΄)**

*Καὶ ἄρχεται ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν προοιμακὸν
ψαλμὸν, λέγων οὕτω·*

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

**Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ
Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα.**

**Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.**

**Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέβριν, ὁ στεγά-
ζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.**

**Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπα-
τῶν ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων.**

**Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα,
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.**

**Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐ-
τῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.**

**Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ,
ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.**

**Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύζονται, ἀπὸ φωνῆς
βροντῆς σου δειλιάσουσιν.**

**Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσιν πεδία
εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.**

**Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπι-
στρέψουσι καλῦσαι τὴν γῆν.**

**Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέ-
σον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.**

**Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.**

**Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκη-
νώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι
φωνήν.**

**Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.**

**Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.**

**Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος
εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.**

**Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.**

**Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέ-
δροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας.**

**Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ
ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.**

**Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυ-
γὴ τοῖς λαγωοῖς.**

**Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω
τὴν δύσιν αὐτοῦ.**

**Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διε-
λεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ **δρυμοῦ**.**

**Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ
ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.**

**Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς
τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.**

**Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ,
καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.**

**Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς
κτίσεώς σου.**

**Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐ-
κεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ
μετὰ μεγάλων.**

**Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος,
ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.**

**Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τρο-
φήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς,
συλλέξουσιν.**

**Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος
δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.**

**Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψου-
σι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.**

**Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον
τῆς γῆς.**

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας·
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνί-
ζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ
Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐ-
φρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνο-
μοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος,
καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα
ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· δόξα σοι,
ὁ Θεός. (ἐκ γ´) Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ προομιακοῦ ψαλμοῦ, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἁγίας
Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

*Ἐπερ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν
ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως,
εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τοῦ πατρὸς καὶ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (Δεινός), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ
κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ
ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα
φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων,
αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.*

*Ἐπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς,
κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

*Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός,
τῇ σῇ χάριτι.*

*Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
(Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων
τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.*

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνων·

*Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.*

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ψαλμὸς ρμ' (140). Ἦχος δ'

**Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου·
εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα
πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχευε τῇ φω-
νῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγένοι με
πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**

**Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμία-
μα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου
θυσία ἐσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**

**Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖρά μου.**

**Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πο-
νηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁ-
μαρτίαις,**

**Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν,
καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν
αὐτῶν.**

**Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με,
ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφα-
λήν μου.**

**Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδο-
κίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέ-
τρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.**

**Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν·
ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορ-
πίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.**

**Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ
μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυ-
χήν μου.**

**Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό
μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων
τὴν ἀνομίαν.**

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς ρμα' (141).

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυσαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπόλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ, ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχευ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἔταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῥασαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἰστώμεν Στίχους 1', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς γ' καὶ τῆς Σαμαρείτιδος γ'.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου. Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τὸν ζωοποιόν σου Σταυρόν, ἀπαύστως προσκυνοῦντες Χριστὲ ὁ Θεός, τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν· δι' αὐτῆς γὰρ ἀνεκαίνισας, τὴν καταφθαρεῖσαν τῶν ἀνθρώπων, φύσιν Παντοδύναμη, καὶ τὴν εἰς οὐρανούς ἄνοδον, καθυπέδειξας ἡμῖν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδοῶς μοι.

Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τὸ ἐπιτίμιον ἔλυσας Σωτήρ, τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ ἐκουσίως προσηλωθεῖς· καὶ εἰς ἄδου κατελθὼν Δυνατέ, τοῦ θανάτου τὰ δεσμά, ὡς Θεὸς διέρρηξας· διὸ προσκυνοῦμεν τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶντες· Παντοδύναμη Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Πύλας ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ τῷ σῶθι θανάτῳ, τοῦ θανάτου τὸ βασίλειον ἔλυσας·

γένος δὲ τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς ἠλευθέρωσας, ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον Στιχηρὸν Ἀνατολικόν.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὴν τοῦ Σωτήρος τριήμερον ἔγερσιν, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν τῶν τοῦ ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, πάντες ἐλάβομεν κράζοντες· Ὁ σταυρωθεῖς, καὶ ταφεῖς, καὶ ἀναστάς, σῶσον ἡμᾶς τῇ ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῶν ἐκ σωτηρίου ἀρχομένων Ἐγέρσεως, Πεντηκοστῆ δὲ τῇ θείᾳ σφραγιζομένων· καὶ λάμπει τὰς λαμπρότητας ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, καὶ ἐνοῦσα τὰς δύο· καί, παρεῖναι τὴν δόξαν προφαίνουσα, τῆς δεσποτικῆς Ἀναλήψεως σεμνύνεται.

Στίχ. ς'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών, εὐαγγελισθείσης τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως· οἱ δὲ πιστοὶ αὐτῆς γόνιοι ἠγαλλιάσαντο, τοῦτον θεασάμενοι, καὶ ἐκπλύνοντα Πνεύματι, ρύπον χριστοκτονίας· εὐτρεπίζεται πανηγυρίζουσα, τὴν τῶν ἐκατέρων εὐφρόσυνον μεσότητα.

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἦγγικεν ἡ τοῦ θείου δαμιλῆς, χύσις ἐπὶ πάντας, ὡσπερ γέγραπται, Πνεύματος· ἡ προθεσμία κηρύττει, ἡμισευθεῖσα, τῆς μετὰ Χριστοῦ θάνατον, καὶ ταφὴν, καὶ Ἀνάστασιν, παρ' αὐτοῦ δεδομένης, ἀψευδοῦς Μαθηταῖς ὑποσχέσεως, τὴν τοῦ Παρακλήτου δηλοῦσης ἐπιφάνειαν.

Καὶ τῆς Σαμαρείτιδος, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ'.

Ἦχος α'.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη, ἡ πηγὴ τῶν θαυμάτων, ἐν τῇ ἕκτη ὥρᾳ, τῆς Εὔας ζωγρῆσαι καρπὸν· ἡ γὰρ Εὔα ἐν ταύτῃ ἐξελήλυθεν ἐκ τοῦ Παραδείσου, ἀπάτη τοῦ ὄφεως. Ἦγγικεν οὖν ἡ Σαμαρεῖτις ἀντλήσαι ὕδωρ· ἦν ἰδὼν ἔφη ὁ Σωτὴρ· Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, κἀγὼ ὕδατος ἀλλομένου ἐμπλήσω σε· καὶ εἰς τὴν πόλιν δραμοῦσα ἡ σώφρων, τοῖς ὄχλοις ἀνήγειλεν εὐθύς· Δεῦτε, ἴδετε Χριστὸν τὸν Κύριον, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαιnéσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἐπὶ τὸ φρέαρ ὡς ἦλθεν ὁ Κύριος, ἡ Σαμαρεῖτις ἠρώτα τὸν Εὐσπλαγγχον· Παράσχου μοι τὸ ὕδωρ τῆς πίστεως, καὶ λήψομαι τῆς κολυμβήθρας τὰ νάματα, ἀγαλλίασιν καὶ λύτρωσιν· Ζωοδότα, Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ συνάναρχος καὶ συναΐδιος Υἱός, καὶ Λόγος τοῦ Πατρός, ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπέστη, ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων· καὶ γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ παραγέγονεν· ἦν ἰδὼν ἔφη ὁ Σωτὴρ· Δός μοι ὕδωρ πιεῖν, καὶ ἀπελθοῦσα φώνησόν σου τὸν ἄνδρα. Ἡ δέ, ὡς ἀνθρώπων διαλεγομένη, καὶ οὐ Θεῷ, λαθεῖν σπουδάζουσα ἔλεγεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα· καὶ ὁ Διδάσκαλος πρὸς αὐτήν· Ἀληθῶς εἶπας, Οὐκ ἔχω ἄνδρα, πέντε γὰρ ἔσχες, καὶ νῦν ὄν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ. Ἡ δέ, ἐπὶ τῷ ῥήματι ἐκπλαγεῖσα, καὶ εἰς τὴν πόλιν δραμοῦσα, τοῖς ὄχλοις ἐπεβόα, λέγουσα· Δεῦτε ἴδετε Χριστόν, ὃς δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Παρὰ τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, εὐρῶν ὁ Ἰησοῦς τὴν Σαμαρείτιδα, αἰτεῖ ὕδωρ παρ' αὐτῆς ὁ νέφεσι καλύπτων τὴν γῆν. Ὡ τοῦ θαύματος!

ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, πόρνη γυναικὶ διελέγετο· ὕδωρ αἰτῶν, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας· ὕδωρ ζητῶν, ὁ πηγὰς καὶ λίμνας ὑδάτων ἐκχέων, θέλων ἐλκῦσαι ὄντως αὐτήν, τὴν θηρευομένην ὑπὸ τοῦ πολεμήτορος ἐχθροῦ, καὶ ποτίσασθαι, ὕδωρ ζωῆς, τὴν φλεγομένην ἐν τοῖς ἀτοπήσασι δεινῶς, ὡς μόνος εὐσπλαγγχος καὶ φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ Προφήτης Δαυΐδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προαναφώνησε, τῷ μεγαλειᾷ σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου· σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαι εὐδοκήσας Θεός· ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάση εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι· καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρῶν, πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγη καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ δυνάμεσι· καὶ σῶση Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστός, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος - ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Εἴσοδος: Ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος υψώνει τὸ θυμιατό καὶ λέγει

Ὁ διάκονος· **Σοφία· ὀρθοί.**

Ὁ προεστὸς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῆμα· Ἐὰν δὲ εἰσοδεῖται ὁ δὸς ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόθεν, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ὁ διάκονος· **Ἐσπέρας προκείμενον.**

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ **Σαββάτῳ** ἐσπέρας. Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς 129.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. (εβ' 1)

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (εβ' 1)

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (εβ' 1)

Αἰ ΔΕΗΣΕΙΣ - Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, τὸ «Καταζῶσον, Κύριε» Τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Ὁ διάκονος ἐξελθὼν καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ λέγει τὴν ἐκτενὴ δέησιν, τοῦ χοροῦ ἐπιλέγοντος ἐν ἐκάστη δέησει **τὸ Κύριε, ἐλέησον τρίς**, ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ ἅπαξ. Ὁ χορὸς εἰς ἐκάστην δέησιν **τὸ Κύριε, ἐλέησον τρίς**, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἅπαξ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Ὁ α΄ χορὸς· **Κύριε, ἐλέησον. (ἅπαξ)**

Κύριε παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ α΄ χορὸς· **Κύριε, ἐλέησον. (ἅπαξ)**

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ α΄ χορὸς· **Κύριε, ἐλέησον. (γ')**

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (Δεινός).

Ὁ α΄ χορὸς· **Κύριε, ἐλέησον. (γ')**

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Διακόνων καὶ Μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ α΄ χορὸς· **Κύριε, ἐλέησον. (γ')**

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τούτου.

Ὁ α΄ χορὸς· **Κύριε, ἐλέησον. (γ')**

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τούτου (ἢ τῆς Ἱεράς Μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ὁ α΄ χορὸς· **Κύριε, ἐλέησον. (γ')**

Ἐπι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, κοπιόντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ α΄ χορὸς· **Κύριε, ἐλέησον. (ἅπαξ)**

Ὁ α΄ Ἱερέας λέγει τὴν· **ΕΥΧΗ ΤΗΣ ΕΚΤΕΝΟΥΣ ΙΚΕΣΙΑΣ**

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενὴ ταύτην ἰκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλήθος τοῦ ἔλεους σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος.

«**Ἐκφώνως**»·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ β΄ χορὸς· **Ἀμήν.**

Ὁ προσεστὸς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ

τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· **Ἀμήν.**

ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δειήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἐξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Ὁ διάκονος· **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**

Ὁ χορὸς· **Κύριε, ἐλέησον.**

Ὁ διάκονος· **Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.**

Ὁ χορὸς· **Κύριε, ἐλέησον.**

Ὁ διάκονος· **Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.**

Ὁ χορὸς εἰς ἐκάστην δέησιν· **Παράσχου, Κύριε.**

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς· **Παράσχου, Κύριε.**

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς· **Παράσχου, Κύριε.**

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς· **Παράσχου, Κύριε.**

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς· **Παράσχου, Κύριε.**

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς· **Παράσχου, Κύριε.**

Ὁ διάκονος· **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, (Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.**

Ὁ χορὸς· **Σοί, Κύριε.**

Ὁ ἱερεὺς· **Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ χορὸς· **Ἀμήν.**

Ὁ ἱερεὺς· **Εἰρήνη πᾶσι.**

Ὁ χορὸς· **Καὶ τῷ πνεύματί σου.**

Ὁ διάκονος· **Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.**

Ὁ χορὸς· **Σοί, Κύριε.**

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοῦς, καὶ καταβάς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γάρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ οἱ σοὶ δοῦλοι τὰς ἑαυτῶν ἐκλιναν κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αἰχμένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

«**Ἐκφώνως**»· τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· **Ἀμήν.**

ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα ἀρχομένου τοῦ β΄ χοροῦ·

Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ, τὴν προγονικὴν ἡμῶν κατάραν ἐξήλειψας, καὶ κατελθὼν ἐν τῷ ἄδη τοὺς ἀπ' αἰῶνος δεσμίους ἠλευθέρωσας, ἀφθαρσίαν δωρούμενος τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει· διὰ τοῦτο ὑμνοῦντες δοξάζομεν, τὴν ζωοποιὸν καὶ σωτήριόν σου ἔγερσιν.

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ

τῶν στίχων αὐτῶν. Ἦχος πλ. α΄.

Στίχ. α΄. *Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (ἔζ' 2)*

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν, σήμερον ἀναδέδεικται· Πάσχα καινόν, Ἅγιον· Πάσχα μυστικόν· Πάσχα πανσεβάσμιον· Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής· Πάσχα ἄμωμον· Πάσχα μέγα· Πάσχα τῶν πιστῶν· Πάσχα τὸ πύλας ἡμῖν, τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν· Πάσχα πάντα ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. β΄. *Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, (ἔσ' 3)*

Δεῦτε ἀπὸ θεάς, γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν, χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ· τέρπου χόρευε, καὶ ἀγάλλου, Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. γ΄. *οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. (ἔσ' 4)*

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὀρθρου βαθέος, ἐπιστάσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγζάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε, τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε, τὸν ἀφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς.

Στίχ. δ΄. *Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. (ῥις' 24)*

Πάσχα τὸ τερπνόν· Πάσχα Κυρίου Πάσχα· Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε· Πάσχα ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα· ὃ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὡσπερ ἐκ παστοῦ ἐκλάμψας Χριστὸς, τὰ γυναικάρια χαρᾶς ἔπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα. *Τῆς Σαμαρείτιδος. Ἦχος πλ. δ΄.*

Ὡς ὄφθης ἐπὶ γῆς, Χριστέ ὁ Θεός, δι' ἄφατον οἰκονομίαν, ἀκούσασα ἡ Σαμαρεῖτις τοῦ λόγου σου τοῦ φιλανθρώπου, κατέλιπε τὸ ἄντλημα ἐπὶ τὸ φρέαρ, καὶ ἔδραμε λέγουσα τοῖς ἐν τῇ πόλει· Δεῦτε, ἴδετε καρδιογνώστην· μήτι οὗτος ὑπάρχει ὁ προσδοκώμενος Χριστός, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. *Τῆς ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.*

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκοντός σου Σωτήρ, ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι· Πῶς οὗτος οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς; ἀγνοοῦντες, ὅτι σὺ εἶ ἡ σοφία, ἡ κατασκευάσασα τὸν κόσμον· Δόξα σοι.

ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ-ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ-ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὁδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥημά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος. *(ἐκ γ')*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. *Ἀμήν.*

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. *Ἀμήν.*

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· *Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ Ἀπολυτικά.

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος δ΄.

Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου μαθήτριά, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ΄.

Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

* * *

Ἡ ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ἡμᾶς τῇ αὐτοῦ θεῖα χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία

ὁ διάκονος λέγει· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ἀκολουθῶς εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Εἴτα ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης·

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ΄. Πάτερ Ἄγιε Εὐλόγησον.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναγράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Καὶ ὁ ἱερεὺς στραφεὶς πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, καὶ ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ μεθ' ὑποκλίσεως, κατακλείει διὰ τοῦ·

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ὁ χορὸς καὶ σύμπασις ὁ λαός·

Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.

* * * * *

Μέλλον ο ιερέυς τὴν θεῖαν ἐπιτελεῖν Μυσταγωγίαν, ὀφείλει προηγουμένως μὲν καταλλαγμένος εἶναι μετὰ πάντων καὶ μὴ ἔχειν τι κατὰ τινος· καὶ καρδίαν δὲ, ὅση δύναμις, ἀπὸ πονηρῶν τῆρησαι λογισμῶν, ἐγκρατεῦσθαί τε μικρὸν ἀπ' ἐσπέρας καὶ ἐγρηγορηκῶς διάγειν μέχρι τοῦ τῆς Ἱερουργίας καιροῦ. Τοῦ δὲ καιροῦ ἐπιστάτους ὁ ιερέυς καὶ ὁ διάκονος ἐξέρχονται τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ ποιήσαντες μετάνοιαν πρὸ τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου, ἔρχονται ἔμπροσθεν τῆς Ὁραίας Πύλης καὶ προσκυνοῦσι τρεῖς λέγοντες ἕκαστος καθ' ἑαυτὸν:

Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ «Ο ΚΑΙΡΟΣ»

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησον με.

Εἶτα λέγει ὁ διάκονος: **Εὐλόγησον Δέσποτα.**

Ὁ ιερέυς: **Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ διάκονος: **Ἀμήν.**

Ὁ ιερέυς: **Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.**

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ διάκονος: **Ἀμήν.**

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθῆτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλόμενα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ιερέυς: **Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ Βασιλεία...**

Ὁ διάκονος: **Ἀμήν.**

Εἶτα λέγουσι τὰ τροπάρια ταῦτα μετὰ κατανύξεως.

Ὁ ιερέυς: **Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοὶ τὴν ἰκεσίαν ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.**

Ὁ διάκονος: **Δόξα Πατρὶ...**

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήαμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπιβλέψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγγχος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Ὁ ιερέυς: **Καὶ νῦν...**

Τῆς εὐσπλαγγχίας τὴν πύλην, ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχίσωμεν· ρυθθῆμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν χριστιανῶν.

(Τούτου δὲ λεγομένου ἀνοίγεται ἡ Ὁραία Πύλη)

Ὁ διάκονος: **Κύριε ἐλέησον. (ιβ')** Δόξα, Καὶ νῦν.

Καὶ ποιοῦσι σταυροῦς καὶ μετανοίας τρεῖς. Εὐθὺς δὲ ἀσπαζόμενοι τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, λέγουσι:

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ σταυρῷ ἵνα ρύσῃ οὖς ἔπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου λέγοντες:

Εὐσπλαγγχίας ὑπάρχουσα πηγὴ συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέπον εἰς λαὸν τὸν ἁμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς ἀεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες τὸ Χαίρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτε ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Τὴν δὲ τοῦ Προδρόμου εἰκόνα λέγοντες:

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου, Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον· Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραβλήσας, χαίρων ὑγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἰρῶντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα ἀσπαζόμενοι τὴν εἰκόνα τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ λέγουσι τὸ Ἀπολυτίκιον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνας ἔρχονται ἔμπροσθεν τῆς Ὁραίας Πύλης. Καὶ λέγει ὁ διάκονος:

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν, Κύριε ἐλέησον.

Καὶ ὁ ιερέυς ὑποκλινόμενος ἀσκεπῆς λέγει τὴν εὐχὴν:

Κύριε, ἐξάποστείλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους κατοικητηρίου σου καὶ ἐνίσχυσόν με εἰς τὴν προκειμένην διακονίαν σου· ἵνα ἀκατακρίτως παραστάς τῷ φοβερῷ σου βήματι, τὴν ἀναίμακτον ἱερουργίαν ἐπιτελέσω. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος: **Ἀμήν.**

Καὶ ὁ ιερέυς ποιεῖ μικρὰν ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ διάκονος: **Δόξα... Καὶ νῦν... Κύριε ἐλέησον (γ')**

Δέσποτα, ἄγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ιερέυς: **Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων, τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου, οὗ τὴν θεῖαν Λειτουργίαν ἐπιτελέσομεν, τοῦ ἁγίου... (τοῦ Ναοῦ), τοῦ ἁγίου... (τῆς ἡμέρας), οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.**

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος: **Ἀμήν.**

Η ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, στραφέντες πρὸς δυσμᾶς καὶ ὑποκλίναντες ἀμφοτέροι τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸν λαόν, εἰσέρχονται εἰς τὸ θυσιαστήριον λέγοντες ἕκαστος:

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίων σου ἐν φόβῳ σου.

Καὶ προσκυνήσαντες τρεῖς πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς, ἀσπάζονται τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν. Εἶτα λαμβάνει ἕκαστος τὰ ἱερὰ αὐτοῦ ἄμφια καὶ προσκυνεῖ τρεῖς κατὰ ἀνατολὰς λέγων τὸ

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Εἶτα ὁ διάκονος προσέρχεται τῷ ἱερεὶ κρατῶν τὸ στιχάριον, τὸ ὄραριον καὶ τὰ ἐπιμανίκια καὶ λέγει:

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ στιχάριον σὺν τῷ ὄραρίῳ.

Ὁ δὲ ιερέυς σφραγίζων αὐτὰ λέγει:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀσπαζόμενος ὁ διάκονος τὴν δεξιὰν τοῦ ἱερέως, ὑποχωρεῖ εἰς τὸ διακονικὸν καὶ ἐνδύεται.

Ὁ δὲ ιερέυς λαβὼν τὸ στιχάριον, προσκυνήσας τρεῖς κατὰ ἀνατολὰς, εὐλογῶν αὐτὸ σταυροειδῶς, λέγει:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἐνδύεται αὐτὸ λέγων:

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε ἐλέησον.

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιεβαλέ με· ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα σφραγίσας περιτίθεται τὰ ἐπιμάνικα. Καὶ εἰς μὲν τὸ δεξιὸν λέγει:

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου χεῖρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους· πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ λέγει:

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου· πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα σφραγίσας καὶ περιτιθέμενος τὸ ἐπιτραχήλιον λέγει:

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἐκχέων τὴν χάριν αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ· ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρῶν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ᾠάν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ· πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὴν ζώνην καὶ εὐλογήσας αὐτὴν λέγει περιζωννύμενος:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναιμι καὶ ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου· πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Εἶτα λαβὼν τὸ φελόνιον καὶ εὐλογήσας αὐτὸ ἐνδύεται λέγων:

Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται· πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁμοίως ἐνδύεται καὶ ὁ Διάκονος, ἐν μὲν τῷ στιχαρίῳ λέγων·

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχὴ μου...

Ἐν δὲ τοῖς ἐπιμανικίαις·

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε...

Αἱ χεῖρές σου...

Ἐν δὲ τῷ Ὁραρίῳ·

Ὅς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ἡμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος.

Εἶτα ἀπελθόντες εἰς τὸ χωνευτήριον νίπτουσι τὰς χεῖρας λέγοντες ἕκαστος κατ' ἰδίαν τὸν ἐξῆς ψαλμὸν:

Νίψομαι ἐν ἄθροις τὰς χεῖράς μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε, τοῦ ἀκοῦσαί με φωνῆς αἰνέσεώς σου καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου, ὧν ἐν χερσίν αἰ ἀνομίαι· ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δόρων. Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθη· λύτρωσαί με, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με. Ὁ ποῦς μου ἔστη ἐν εὐθύτητι· ἐν ἐκκλησίαις εὐλόγησά σε, Κύριε.

Η ΠΡΟΣΚΟΜΙΑ (Προσκομιδὴ ἢ Πρόθεση)

Ακολουθία τῆς Προσκομιδῆς

Νοηρὸς τὸ πρῶτο, πρὶν ἀρχίσαι ὁ ἱερέας τελεῖ τὴν ἀκολουθία τῆς Προσκομιδῆς κατὰ τὴν ὁποία «προσκομίζονται» (ετοιμάζονται) τὰ τίμια δώρα, ποὺ πρόσφορον οἱ πιστοί. Τὰ τίμια δώρα θὰ καθγιαστούν ἀργότερα στὴ Θεία Λειτουργία γιὰ νὰ γίνουν σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ. Ἡ ἀκολουθία τελεῖται στὴν ἀγία Πρόθεση ἢ Προσκομιδὴ, ποὺ εἶναι στὴν οὐσία μιὰ κόγχη, στὰ ἀριστερὰ τοῦ ἱεροῦ Βήματος καὶ μοιάζει μὲ τὸ σπῆλαιο τῆς γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, ὅπου μὲ τὴν ἀκρα συγκατάβαση καὶ ταπεινότητὴ τοῦ ἐπιτελεῖται ἡ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ εἰκόνα ἡ τοιοχογραφία τῆς ἀγίας Πρόθεσης, φέρει τὴ μορφή τοῦ Ἰησοῦ στὴν ἀκρα ταπεινότητὴ τοῦ θεῖου Πάθους.

Ὁ ἱερέας χρησιμοποιοῦντας τὴ λόγχη, ἀφαιρεῖ ἀπὸ τὸ πρόσφορο, ποὺ συμβολίζει τὴν Παναγία, τὸν Ἀμνὸν, τὴν κεντρικὴ μερίδα, καὶ τὴν τοποθετεῖ στο κέντρο τοῦ ἀγίου Διακάριου. Αὐτὴ ἡ πράξη, γίνεται σὲ ἀνάμνηση τοῦ λογιζομένου τῆς πλευρᾶς τοῦ Χριστοῦ ὅταν ἦταν πάνω στο Σταυρὸ. Ὅπως ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἔτρεξε αἷμα καὶ νερὸ, ἔτσι καὶ τώρα ὁ ἱερέας τοποθετεῖ τὸ κρασί μὲ λίγο νερὸ στο ἅγιο Ποτήριον. Ἐπιτελεῖται τὶς μερίδες τῆς Κυρίας Θεοτόκου, τῶν Ἀγγέλων, τῶν ἁγίων καὶ τῶν Χριστιανῶν, «ζώντων καὶ τεθνεότων», τὶς ὁποῖες τοποθετεῖ μέσα στο ἱερὸ Διακάριο. Στὸ τέλος ὁ ἱερέας μνημονεῖ ἀπὸ τὰ «δίπτυχα» τοὺς ζῶντες καὶ τεθνεώτες τρίβοντας ταυτόχρονα μιὰ μερίδα ἀπὸ τὸ πρόσφορο. Τὰ ψήφουλα ποὺ πέφτουν στο ἅγιο Διακάριο ἀπὸ τὸ πρόσφορο εἶναι οἱ ψυχὲς τῶν μνημονευομένων.

Εἶτα ὁ διάκονος ἀπελθὼν ἐν τῇ ἱερᾷ Πρόθεσει εὐτρεπίζει τὰ ἱερὰ σκεύη. Καὶ θέτει τὸν μὲν ἅγιον Δίσκον ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει, τὸ δὲ ἅγιον Ποτήριον ἐν τῷ δεξιῷ. Καὶ τὰ ἄλλα σὺν αὐτοῖς. Εἶτα ποιοῦσιν ἀμφοτέρωοι προσκυνήματα τρία ἐμπροσθεν τῆς ἀγίας Πρόθεσεως λέγοντες καθ' ἑαυτοῦς:

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με (ἐκ τρίτου).

Ὁ ἱερέας: **Ἐτοιμάζου Βηθλεὲμ· ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ. Εὐτρεπίζου Ἐφραθὰ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. Παράδεισος καὶ γὰρ ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητός, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτὸν· ἐξ οὗ φαγοντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα.**

Καὶ λαβὼν ὁ ἱερέας τὴν προσφορὰν καὶ τὴν ἀγίαν λόγχην ὑψώνει αὐτὴν μέχρι τοῦ μετώπου του. Μετὰ πολλοῦ δὲ φόβου καὶ κατανύξεως ἄρας τὸ ὄμμα εἰς τὸν οὐρανὸν λέγει:

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθεὶς, τὴν ἀθανάσιαν ἐπήγασας ἀνθρώποις· Σωτήρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ διάκονος: **Εὐλόγησον, Δέσποτα.**

Ὁ ἱερέας: **Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.**

Εἶτα ὁ ἱερέας λαβὼν τὴν προσφορὰν καὶ σφραγίζων μετὰ τῆς ἀγίας λόγχης τρίς, λέγει:

Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ·

καὶ ὁ διάκονος συμπληρώνει:

Πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ τοῦτο εἰπὼν πῆνυσι τὴν ἀγίαν λόγχην ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς σφραγίδος καὶ ἀνατέμνον λέγει:

Ῥς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἦχθη.

Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ:

Καὶ ὡς ἄμνος ἄμωμος ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφρονος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ.

Ἐν δὲ τῷ ἄνω μέρει τῆς σφραγίδος λέγει:

Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη.

Ἐν δὲ τῷ κάτω μέρει:

Τὴν δὲ γενεάν αὐτοῦ τίς διηγῆσεται;

Ὁ δὲ διάκονος ἐν ἐκάστη ἀνατομῇ λέγει:

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε, ἐλέησον.

Μετὰ ταῦτα ὁ διάκονος:

Ἐπαρον δέσποτα.

Καὶ ὁ ἱερέας αἶρει τὸν Ἀμνὸν λέγων.

Ὅτι αἶρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

Καὶ τίθησιν ὁ ἱερέας τὸν Ἀμνὸν ὑπὸ τὸν ἅγιον δίσκον. Καὶ τοῦ διακόνου εἰπόντος:

Θῦσον δέσποτα

θύει, ἥτοι κόπτει αὐτὸν καθέτως, λέγων:

Θεοὶ ὁ ἄμνος τοῦ Θεοῦ ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας.

Πάλιν ὁ διάκονος:

Σταύρωσον δέσποτα.

Καὶ ὁ ἱερέας θέει πάλιν τὸν Ἀμνὸν ὀριζοντίως, ὥστε ἡ τομὴ νὰ σχηματίσῃ σταυρὸν, λέγων:

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, ἀνηρέθη ἡ τυραννίς, ἐπατήθη ἡ δύναμις τοῦ ἐχθροῦ· οὔτε γὰρ ἄγγελος, οὐκ ἄνθρωπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, ἔσωσας ἡμᾶς· δόξα σοι.

Καὶ τοῦ διακόνου εἰπόντος:

Νῦξον Δέσποτα

νῦντε ὁ ἱερέας τὸν Ἀμνὸν διὰ τῆς λόγχης ἐν τῷ δεξιῷ μέρει, ἐπιλέγων:

Εἰς τὸν στρατιωτῶν λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἔνυξε· καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὸς μεμαρτύρηκε καὶ ἀληθινὴ ἔστιν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Ὁ δὲ διάκονος ἐγγέων τῷ ἅγιῳ ποτηρίῳ ἐκ τοῦ νάματος ὁμοῦ καὶ τοῦ ὕδατος τὸ ἀρκοῦν, λέγει:

Εὐλόγησον δέσποτα τὴν ἀγίαν ἔνωσιν.

Καὶ ὁ ἱερέας εὐλογῶν λέγει:

Εὐλογημένη ἡ ἔνωσις τῶν ἁγίων σου, πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ ἱερέας λαβὼν ἐν ταῖς χερσὶ τὴν αὐτὴν ἢ δευτέραν προσφορὰν χαράττει ἐν αὐτῇ μικρὰν τρίγωνον σφραγίδα, διὰ τῆς λόγχης, εἰς τιμὴν τῆς Θεοτόκου, λέγων:

Εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῆς ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀεπαρθένου Μαρίας, ἧς ταῖς πρεσβείαις πρόσδεξαι Κύριε τὴν θυσίαν ταύτην εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον.

Αἶρων δὲ τὴν μερίδα ταύτην διὰ τῆς λόγχης τίθησιν αὐτὴν ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τοῦ Ἀμνοῦ, λέγων:

Παρέστη ἡ Βασιλίσσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρῶσφ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Εἶτα λαβὼν ἐκ τῆς ἰδίας ἢ τρίτης προσφορᾶς σφραγίδα καὶ αἶρων ἐξ αὐτῆς μερίδα, τίθησιν ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ Ἀμνοῦ, λέγων:

Εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν παμμεγίστων ταξιαρχῶν Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ἁσωμάτων.

Εἶτα αἶρων τὰς ἀναλόγους μερίδας λέγει:

Τοῦ τιμίῳ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων προφητῶν Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν, Ἡλιοῦ, Ἐλισαίου, Δαβὶδ καὶ Ἰεσσαί· τῶν ἁγίων τριῶν Παίδων, Δανιὴλ τοῦ Προφήτου καὶ πάντων τῶν ἁγίων Προφητῶν.

Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, τῶν δώδεκα καὶ τῶν ἑβδομήκοντα καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

Τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ

Ἐλεήμονος πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος, Νεκταρίου Πενταπόλεως καὶ πάντων τῶν ἁγίων Ἱεραρχῶν.

Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου πρωτομάρτυρος καὶ ἀρχidiaκόνου Στεφάνου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου Τήρωνος καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου· τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων Πολυκάρπου, Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων μαρτύρων γυναικῶν Θέκλης, Βαρβάρας, Αἰκατερίνης, τῆς πανευφήμου Εὐφημίας καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν ἁγίων Μαρτύρων.

Τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν Αντωνίου τοῦ Μεγάλου, Εὐθυμίου, Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, Ὀνουφρίου, Αθανασίου τοῦ ἐν Ἄθῳ, τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας καὶ πάντων καὶ πασῶν τῶν Ὁσίων.

Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν Αναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, Κύρου καὶ Ἰωάννου, Παντελεήμονος καὶ Ἑρμολάου καὶ πάντων τῶν ἁγίων Αναργύρων.

Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), τοῦ ἁγίου (τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη) καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Εἶτα ἐξάγων μερίδας λέγει:

Μνήσθητι Δέσποτα φιλάνθρωπε, πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, τῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν ἡμῶν καὶ πάντων τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, οὓς προσεκαλέσω εἰς τὴν σὴν κοινωνίαν διὰ τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας Πανάγαθε Δέσποτα.

Καὶ αἶρων μερίδα τίθῃσιν αὐτὴν ὑποκάτω τοῦ ἁγίου Ἄρτου. Καὶ μνημονεῖται τοῦ χειροτονήσαντος αὐτὸν Ἀρχιερέως, εἰ περ ἔστιν ἐν τοῖς ζῶσιν, καὶ ἐτέρων ὧν ἔχει ζώντων κατ' ὄνομα· καὶ οὕτως αἶρων τίθῃσιν τὰς μερίδας ὑποκάτω. Λαβὼν δὲ ἐτέραν σφραγίδα λέγει:

Ἵπὲρ μνήμης καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν μακαρίων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας (ἢ τῆς ἁγίας Μονῆς) ταύτης.

Εἶτα μνημονεῖται καὶ ἐτέρων ὧν ἔχει κεκοιμημένων κατ' ὄνομα καὶ τοῦ χειροτονήσαντος αὐτὸν Ἀρχιερέως, εἰ οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς ζῶσιν. Τελευταῖον δὲ ἐπιλέγει:

Καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου τῶν τῆ σῆς κοινωνία κεκοιμημένων ὀρθοδόξων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, φιλάνθρωπε Κύριε.

Καὶ αἶρων τίθῃσιν τὰς μερίδας τῶν ὧν περ μνημονεῖται. Ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ διάκονος μνημονεῖται ὧν θέλει ζώντων καὶ τεθνεώτων τοῦ ἱερέως αἵροντος καὶ ὑπὲρ αὐτῶν μερίδας. Τελευταῖον δὲ λέγει ὁ ἱερεὺς:

Μνήσθητι Κύριε καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος καὶ συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Καὶ λαβὼν τὴν μοῦσαν συστέλλει τὰς μερίδας τὰς ἐν τῷ ἁγίῳ Δισκαρίῳ, ὥστε εἶναι ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ μὴ ἐκπεσεῖν τι. Εἶτα ὁ διάκονος λαβὼν τὸ θυμιατήριον λέγει τῷ ἱερεῖ:

Εὐλόγησον δέσποτα τὸ θυμίαμα.

Καὶ ὁ ἱερεὺς εὐλογεῖ αὐτὸ λέγων:

Θυμίαμά σοι προσφέρομεν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ὃ προσδεξάμενος εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον, ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ παναγίου σου Πνεύματος.

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **Στερέωσον**, Δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς λαμβάνει τὸν ἀστερίσκον καὶ θέτει αὐτὸν ἐπάνω τοῦ Ἄμυνθ λέγων:

Ἐλθὼν ὁ ἀστήρ ἔστη ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ παιδίον κείμενον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **Εὐπρέπισον**, Δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς θυμῶν τὸ πρῶτον κάλυμμα, καλύπτει δι' αὐτοῦ τὸν Ἄμυνθ σὺν τῷ Δισκαρίῳ, λέγων:

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **Κάλυψον**, Δέσποτα.

Καὶ ὁ ἱερεὺς θυμῶν τὸ δευτέρον κάλυμμα, καλύπτει δι' αὐτοῦ τὸ ἄγιον Ποτήριον, λέγων:

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου, Χριστέ, καὶ τῆς αἰνεσεῶς σου πλήρης ἡ γῆ.

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. **Σκέπασον**, Δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς θυμῶν τὸ τρίτον κάλυμμα καὶ σκεπάζων δι' αὐτοῦ τὸ τε ἄγιον Δισκάριον καὶ τὸ ἄγιον Ποτήριον, λέγει:

Σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου· ἀποδιώξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρηνέυσον ἡμῶν τὴν ζωὴν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Ὁ διάκονος: Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Καὶ ὁ ἱερεὺς λαβὼν τὸ θυμιατήριον, θυμᾶ τὴν Πρόθεσιν λέγων ἐκ τρίτου τό:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκίησας· δόξα σοι.

Ὁ δὲ διάκονος ἐν ἐκάστη ἐπιλέγει:

Πάντοτε· νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Λαβὼν δὲ ὁ διάκονος τὸ θυμιατήριον λέγει:

Ἐπὶ τῇ ἁγίᾳ καὶ ἱερᾷ Προθέσει τῶν τιμίων Δώρων. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει μετὰ συντριβῆς καρδίας τὴν εὐχὴν:

Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον ἄρτον, τὴν τροφήν τοῦ παντὸς κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐξαποστείλας, σωτήρα καὶ λυτρωτὴν καὶ εὐεργέτην, εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς· Αὐτὸς εὐλόγησον τὴν Πρόθεσιν ταύτην καὶ πρόσδεξι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον. Μνημόνευσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, τῶν προσεεγκόντων καὶ δι' οὓς προσήγαγον· καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ ἱεουργίᾳ τῶν θείων σου μυστηρίων. Ὅτι ἡγιασται καὶ δεδωξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν ἐν τῇ Προθέσει καὶ μετ' αὐτὴν θυμᾶ τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν, τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, σταυροειδῶς καὶ τὸ Ἱερατεῖον καὶ τὸν λαόν, λέγων καθ' ἑαυτὸν τὰ τροπάρια:

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Δόξα Πατρὶ...

Ὡς ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος ὄντως καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστέ, ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν...

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένου θεῖον σκίνωμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε, τοῖς κρυναγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Καὶ ἀποθέτει τὸ θυμιατόν. Καὶ ὅταν εἶναι καιρὸς γιὰ τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν ὁ ἱερεὺς: καὶ ὁ Διάκονος ἰστάμενοι πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ λέγει ὁ ἱερεὺς:

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θεσαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθε καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ δὲ ἱερεὺς προσκυνήσας τρίς λέγει ταπεινῇ τῇ φωνῇ:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (γ').

Εἶτα:

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (β').

Κύριε, Κύριε, ἀνοίξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Ὁ διάκονος, τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας τῷ ἱερεῖ, λέγει:

Ὁ διάκονος: Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· εὐλόγησον, Δέσποτα ἅγιε.

Ὁ ἱερεὺς ἐπιθεῖς τὴν δεξιὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, λέγει:

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος: Ἀμήν. Εὐξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, Δέσποτα ἅγιε.

Ὁ ἱερεὺς: Κατευθῦναι Κύριος τὰ διαβήματά σου εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.

Ὁ διάκονος: Μνήσθητί μου, Δέσποτα ἅγιε.

Ὁ ἱερεὺς: Μνησθεῖ σου Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ

αὐτοῦ, πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος: Ἀμήν.

Καὶ οὕτως ἄρχονται τοῦ ὄρθρου καὶ τῆς θείας Λειτουργίας.

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυματήριον, ἵσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως·

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, **Ἀμήν**, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς ψάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος πλ. α΄.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν ἠγαπήσας.

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται δις καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰδὼ ἀρχίζει ὁ Ὁρθρος ὅλες τις μέρες τοῦ ἔτους, ἐκτὸς τῆς Μεγάλης Εβδομάδας κατὰ τὴν ὁποία παρεμβάλλεται καὶ ἡ Βασιλικὴ Ακολουθία (Ψαλμοὶ 19, 20).

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ τὰ τροπάρια·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωροῦμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολιτεύμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπώνυμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων.

Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς ἀγαθὴ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὖς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ΄.

Ὁ ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ΄.

Ὁ ἱερεὺς· Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεινός).

Ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ΄.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως· Ὅτι ἐλέημων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ - ΑΙ ΕΥΧΑΙ

Ὁ ἀναγνώστης· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Καὶ εὐθὺς ἐκφωνεῖ ὁ ἱερεὺς·

Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ προσετὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης) τὸν Ἐξάψαλμον.

*

Εἰδὼ ἀρχίζει ὁ ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ. Διαβάζουμε ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατάνοξῃ με εὐλάβεια καὶ φόβῳ Θεοῦ, γιὰ συμβολίζει τὴν ὥρα τῆς Δευτέρας Παρουσίας καὶ τῆς κρίσεως τῶν ἀνθρώπων. Εἶναι συγχρόνως ἔμνος, δέηση, προφητεία. Ὁ ἐξάψαλμος συμβολίζει, ἀναφέρεται καὶ παραπέμπει στὴν Δευτέρα Παρουσία τοῦ Κυρίου.... Ὁ χρόνος, ὁ ὁποῖος μεσολαβεῖ με τὴν ἀνάγνωση τῶν ἐξὶ (6) ψαλμῶν, συμβολίζει τὸ χρόνο τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου, ὅπου θα ἔρθει ὡς Κριτὴς καὶ μόνος καὶ εμεῖς, με δέος καὶ τρόμο, θα ἀναμένουμε – ὁ καθένας ἀτομικὰ – τὴν τελικὴ τὴν κρίση. Εἶναι ἡ πορεία τῶν πιστῶν ἀπὸ τὸ ἀπόλυτο πνευματικὸ σκοτάδι πρὸς τὴν μοναδικὴ σωτηρία, πρὸς τὸ Θεοῦ φῶς τῆς Ἀλήθειας. Ἡ συγκεκριμένη πορεία ἀποπνέει μιὰ χαρούμενη λυτρωτικὴ ἀτμόσφαιρα. Αὐτὸ, ἄλλωστε, γινόνταν ἄμεσα ἀντιληπτὸ τὴν ἐποχὴ ὅπου ψαλλόνταν καὶ δὲν ἀπαργελλόταν ὁ ἐξάψαλμος, ὅπως, ἀντίθετα, γίνεται σήμερον, ὅπου τὸ τέλος τῆς ψαλμοδίας τοῦ συνέπιπτε με τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου, με τὸ ξημέρωμα μιᾶς νέας ἡμέρας!!!

Οἱ πιστοὶ στὴν ὁμορφίᾳ τῆς ἀνατολῆς ἀντικρίζουν τὸ σωτήριον φῶς μετὰ τὴν πορεία μέσα στο σκοτάδι καὶ οἱ ψυχὲς τοὺς ευφραίνονται στὴν ἐνδοξὴ ἀφίξη τοῦ Κυρίου...

Τὸ περιεχόμενο τοῦ ἐξάψαλμου, συνθέτουν οἱ ψαλμοὶ 3ος, 37ος, 62ος, 87ος, 102ος καὶ 142ος.

3ος: Εἰκονίζει τὴν σταθερὴ ἐλπίδα τῆς ψυχῆς στό Θεό.

37ος: Θρήνος τῆς ψυχῆς γιὰ τὸ βάρος τῶν ἁμαρτιῶν.

62ος: Ἀπαλὴ παρηγορητικὴ πρᾶϊνῃ προσευχῇ.

87ος: Δέηση ψυχῆς τσακισμένης ἀπὸ τίς συμφορὲς.

102ος: Προσευχὴ εὐγνωμοσύνης γιὰ τίς εὐεργεσίες τοῦ Θεοῦ.

142ος: Θερμὴ παράκληση βοήθειας.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωση τῶν τριῶν (3) πρώτων ψαλμῶν, παρόλο που ἀκούγεται τὸ «Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι», τὸ «νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων» καὶ τρεῖς φορές τὸ «Ἀλληλούϊα», τὸ ἐκκλησιαστικὸ τυπικὸ εἶναι αὐστηρὸ, καὶ οἱ πιστοὶ δὲν πρέπει νὰ κάνουν τὸ σταυρὸ τοὺς...

Ἡ Συντέλεια τοῦ κόσμου θα διαρκέσει ὅσο κρατᾶει ὁ Εξάψαλμος, λίγα λεπτά. Τὴν ὥρα που θα κρινόμαστε, στὸν Οὐρανὸ θα ψέλνουν τὸν Εξάψαλμο, οἱ Ἄγγελοι... Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, που θα ζοῦν ἐκείνη τὴν στιγμὴ, θα βιώσουν τὸν θάνατο ἀκαριαία καὶ ἀμέσως μετὰ θα ἀναστηθοῦν.

Ο Κύριος θα κρατά το Βιβλίο της Ζωής, το Ευαγγέλιο, και αυτομάτως θα πηγαίνουμε δεξιά ή αριστερά από μόνοι μας, γιατί θα ξέρουμε αν είμαστε για τον Παράδεισο ή όχι. Γι' αυτό και στο Δεσποτικό, που κάθεται ο Δεσπότης, στην εικόνα του Χριστού είναι ανοιχτό το βιβλίο και δεν υπάρχει καντήλι επάνω - δηλώνει ότι δεν υπάρχει Έλεος, στη Δευτέρα Παρουσία. Ενώ στο Τέμπλο, είναι κλειστό το βιβλίο, που κρατάει ο Χριστός και υπάρχει καντήλι, διότι ακόμη έχουμε Έλεος.

*

Από Βιβλίο «Αναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 53 – 62

*

Ο δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μουσικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρου ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξεληθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Κυρίου.

*

Ὁ ἀναγνώστης·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. **(τρίς)**

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. **(δύς)**

Ψαλμὸς γ' (3). 6^{ος}

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ· δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37). 5^{ος}

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς

ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώξεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυσμένη ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστα μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, σὺ εἰσακούση, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμονησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίονται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62). 4^{ος}

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἁρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πύργου ἐμπλησθεῖ ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Καὶ τὰ ἐξῆς ἄνευ μετανοιῶν·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· δόξα σοι ὁ Θεός (τρὶς).

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὰς εὐχὰς τοῦ Ὁρθρου ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης· μετὰ δὲ τὴν πρώτην τριάδα τῶν Ψαλμῶν ἐξελθὼν συνεχίζει τὴν ἀνάγνωσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης τοῦ Κυρίου. Καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εὐχῶν ὁ ἱερεὺς ἀσπασάμενος τὴν δεσποτικὴν εἰκόνα εἰσέρχεται διὰ τῆς νοτίου πύλης εἰς τὸ Ἱερόν.

Ψαλμὸς πς' (87). 3^{ος}

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπόσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἡ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Καγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτὸ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου; ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγώ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερῖμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102). **2^ο**

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οικτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱοῦς, ὠκτεῖρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμην.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυῖ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142). **1^ο**

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπεινώσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρῶτὸ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἔλεει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δίς)**

Εἶτα·

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· δόξα σοι, ὁ Θεός. **(τρίς) Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε Δόξα Σοι**

*

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ ἐξαψάλμου, ὁ ἱερεὺς λέγει ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ πατρός καὶ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δαιμόν), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνος, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ζῆράν, θάλασσαν καὶ ἄερα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἐνορίας καὶ πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

*

ΤΟ «ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ» ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ὅπως στον Εσπερινόν
Ἦχος δ'. *Ἀπὸ Βιβλίου «Ἀναγνώστη» - Σιμωνόπτροφας σελίδα 63*

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ...

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

*

Εἶτα, συναπτή μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός Ἀμήν.

*

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

*

Εἰδικὰ στον Ὄρθρο της Κυριακῆς, τὰ ἀναστάσιμα προσόμοια Καθίσματα του Εβδομαδιαίου Λειτουργικοῦ Κύκλου (Παρακλητικῆ) προηγούνται των ἀντίστοιχων προσόμοιων Καθισμάτων του Ἐτήσιου Λειτουργικοῦ Κύκλου (Μηνιαία). Ἐτσι, ἡ ἡμέρα της Κυριακῆς παίρνει πάντα τὰ προσόμοια Καθίσματα της ἀπὸ τον Εβδομαδιαίο Λειτουργικό Κύκλο (Παρακλητικῆ), ὄχι μόνο ὅταν συμπίπτει με εορτές, που ἔχουν Ἀκολουθίες εἰς δ', ἢ εἰς στ', ἀλλά, ἀκόμη, καὶ ὅταν συμπίπτει με εορτές, που ἔχουν Ἀκολουθία εἰς η', ἢ Ἀγρυπνία. Τα ἀναστάσιμα προσόμοια Καθίσματα του Ὄρθρου της Κυριακῆς καταλιμπάνονται μόνο ὅταν ἡ ἡμέρα της Κυριακῆς συμπίπτει με Ἀγρυπνία Δεσποτικῆς Εορτῆς (δηλαδή, με ἀκολουθία, που καταργεῖ τελείως τον Εβδομαδιαίο Λειτουργικό Κύκλο, ὅπως π.χ. τὰ Χριστουγεννα, τὰ Θεοφάνεια, καὶ ἡ Μεταμόρφωση του Σωτήρος).

*

**Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα.
Ἀναστάσιμον. Ἦχος δ'.**

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι, αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο λέγουσαι· Ἄρα ἐκλάπη, ὁ τῷ Ληστῇ ἀνοίξας Παράδεισον, ἄρα ἠγέρθη, ὁ καὶ πρὸ πάθους κηρύξας τὴν Ἐγερσιν; ἀληθῶς ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν ἄδη παρέχων ζωὴν καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα. Ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ τάφου Σωτήρ, συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τῇ δυναστεία τῇ σῆ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος· ἔδειξας Ἐλεῆμον, τὴν ἀνάστασιν πᾶσι· διό σε καὶ δοξάζομεν, μόνε φιλόνητο.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθὼν, τῶν ὑψωμάτων Γαβριήλ, καὶ τῇ πέτρα προσελθὼν, ἔνθα ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε ταῖς κλαιούσαις· Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι ἀεὶ, τὸ εὐσυμπάθητον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίουςαι, θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς

ἐξεγγεραται· διὸ βοᾶτε, τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα. Ἔτερον.

Ἐκουσία σου βουλή, Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ, ἄνθρωποι ἔθεντο θνητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα συστησάμενον· ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ οἱ ἐν Ἄδη ἄπαντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ Ἐγέρσει σου· Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης, μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε· βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον· ῥάβδον Ἄαρων τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστῳρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει παρθένος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἀπὸ Βιβλίου «Ἀναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 66

*

Ὡς Εὐλογητάρια, κατὰ μίαν γενικὴν ἔννοιαν, χαρακτηρίζονται οἱ ὕμνοι, που ἀκολουθοῦν τὸ στίχο: «Εὐλογητός εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου».

Ἡ ψαλμωδία των Ἀναστάσιμων Εὐλογητῶν του Ὄρθρου της Κυριακῆς καταλιμπάνεται μόνο ἂν συμπεσει ἡ ἡμέρα της Κυριακῆς με Ἀγρυπνία Δεσποτικῆς Εορτῆς (δηλαδή, με ἀκολουθία, που καταργεῖ τελείως τον Εβδομαδιαίο Λειτουργικό Κύκλο ἀκόμη καὶ τὴν ἡμέρα της Κυριακῆς, ὅπως, π.χ. οἱ εορτές των Χριστουγέννων, των Θεοφανίων, της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, καὶ της Υψώσεως του Τιμίου Σταυροῦ).

Στους καθ' ἡμέραν Ὄρθρους (ἀπὸ τὴ Δευτέρα μέχρι καὶ τὴν Παρασκευὴ) δεν ψάλλονται Εὐλογητάρια. Τα Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, ψάλλονται σὴν ἀναστάσιμη Ἀγρυπνία της Κυριακῆς. Ἐπίσης ψάλλονται καὶ στον Ὄρθρο του Σαββάτου του Λαζάρου, καθὼς καὶ στον Ὄρθρο του Μεγάλου Σαββάτου (ἀκολουθία του Ἐπιταφίου).

*

[Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια] Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος * κατεπλάγη ὀρῶν σε * ἐν νεκροῖς λογισθέντα, * τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, * τὴν ἰσχὺν καθελόντα * καὶ σὺν ἐαυτῷ * τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα * καὶ ἐξ ἄδου * πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα * συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, * ὧ μαθήτριαι, κερνάτε; * ὁ ἀστράπτων * ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος * προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις; * Ἴδετε ὑμεῖς * τὸν τάφον καὶ ἦσθητε; * ὁ Σωτήρ γὰρ * ἐξάνεστη τοῦ μνήματος.

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**

Λίαν πρωὶ * μυροφόροι ἔδραμον * πρὸς τὸ
μνήμά σου θρηνολογοῦσαι * ἀλλ' ἐπέστη *
πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε * Θρήνου ὁ
καιρὸς * πέπαυται· μὴ κλαίετε * τὴν ἀνά-
στασιν δὲ * ἀποστόλοις εἶπατε.

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.**

Μυροφόροι γυναῖκες * μετὰ μύρων ἐλθοῦ-
σαι * πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, * ἐνηχοῦν-
το ἀγγέλου τρανώς * πρὸς αὐτὰς φθειγγομέ-
νου * Τί μετὰ νεκρῶν * τὸν ζῶντα λογιζε-
σθε; * ὡς Θεὸς γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μηνήματος.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα * καὶ τὸν τούτου Υἱ-
ὸν τε * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * τὴν ἁγίαν
Τριάδα * ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, * σὺν τοῖς Σερα-
φίμ * κράζοντες τὸ Ἅγιος, * ἅγιος, ἅγιος εἶ,
Κύριε.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

Ζωοδότην τεκοῦσα, * ἐλυτρώσω, Παρθένε,
* τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας * χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ
* ἀντὶ λύπης παρέσχες * ρεύσαντα ζωῆς, *
ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ * ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς *
Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

**Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· δόξα σοι
ὁ Θεός. (ἐκ γ')**

*Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλον-
τος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.*

Ἐπι καὶ ἐπι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

*Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάρτι.*

*Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης
ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἐπεραγία
Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύ-
σαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ
τῷ Θεῷ παραθώμεθα.*

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

*Ὅτι ἠυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασται
σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

*
*Ἡ Ὑπακοή εἶναι ἓνας σύντομος ἀναστάσιμος ὕμνος. Στὴν Παρακλητικὴ
(Εβδομαδιαῖος Λειτουργικὸς Κύκλος) ὅλοι οἱ ἴχοι τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς
ἔχουν τὴ δική τους Ὑπακοή, ποὺ βρίσκεται καταγεγραμμένη στὴν ἀκολουθία τοῦ
Ὁρθρου τῆς Κυριακῆς (μετὰ ἀπὸ τὰ ἀναστάσιμα προσόμοια Καθίσματα τῆς «β'
στιχολογίας»). Οἱ Ὑπακοὲς τῶν οκτῶ (8) ἴχων τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς
βρίσκονται καταγεγραμμένες καὶ στο Ὁρολόγιό το Μῆγα (μαζὶ με τὰ Ἀναστάσιμα
Ἀπολυτίκια καὶ τὰ Θεοτοκία τους).*

*
Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ'.

**Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδρα-
μοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκή-
ρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέ-
χων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.**

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος δ'.

Ἀντίφωνον Α'.

**Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη·
ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου.**

**Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυ-
ρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι.**

Δόξα. Καὶ νῦν.

**Ἅγιῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ κα-
θάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ
μονάδι ἱεροκρυφίως.**

Ἀντίφωνον Β'.

**Ἐκέκραξά σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους ψυ-
χῆς μου· Κάμοι γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν τὰ
θεῖά σου ᾧτα.**

**Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις κεκτημένος,
ὑψηλότερός ἐστι, πάντων τῶν λυπούντων.**

Δόξα. Καὶ νῦν.

**Ἅγιῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος
ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς
ζωογονίαν.**

Ἀντίφωνον Γ'.

**Ἡ καρδία μου πρὸς σὲ Λόγε ὑψωθήτω, καὶ
οὐδὲν θέλξει με, τῶν τοῦ κόσμου τερπνῶν
πρὸς χαμαιζηλίαν.**

**Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει τις στοργὴν, ἐ-
πι τῷ Κυρίῳ, θερμότερον φίλτρον χρεωστοῦμεν.**

Δόξα. Καὶ νῦν.

**Ἅγιῳ Πνεύματι, θεογνωσίας πλοῦτος, θεωρί-
ας καὶ σοφίας· πάντα γὰρ ἐν τούτῳ, τὰ πα-
τρῶα δόγματα, ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.**

Προκειμενον. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς μγ' (43).

**Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρω-
σαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός
σου. (μγ' 27)**

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

(μὴ' 2)

Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν...

Στίχ. β'. Ἐσώσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισούντας ἡμᾶς κατήσχυνας. (μὴ' 8)

Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν...

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

*

Τα Εωθινὰ Ευαγγέλια διαβάζονται ἀπὸ τὸν Ἱερέα, μέσα στο Ἅγιο Βῆμα καὶ στα δεξιὰ τῆς Ἁγίας Τράπεζας διότι ἀναφέρονται πάντα στο γεγονός τῆς Αναστάσεως.

Ὁ Ἱερέας εἶναι στὴν θέση τοῦ Ἀγγέλου, ἀλλὰ μετὰ καὶ κατὰ τὴν ὥρα ποὺ ψάλλεται ὁ 50ος ψαλμός (μόνο κατὰ τὶς Κυριακὰς καὶ συγκεκριμένα ὅταν ὁ (αριστερός) ψάλτης φτάνει στο "...ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας...") στέκεται στὴν μέση τῆς ἐκκλησίας γιὰ νὰ προσκυνήσουν οἱ πιστοὶ τὸ Ευαγγέλιο. Αὐτὴ ἡ στιγμὴ συμβολίζει τὴν στιγμὴ ποὺ ὁ Χριστὸς παρουσιάστηκε στους μαθητὲς τοῦ.

Τα Εωθινὰ Ευαγγέλια εἶναι ἑνδεκά τον ἀριθμὸ καὶ εἶναι οἱ ἑνδεκά ευαγγελικὰς περικοπές, οἱ ὁποῖες ἀναφέρονται στο γεγονός τῆς Αναστάσεως τοῦ Κυρίου καὶ τὶς ἐμφανίσεις τοῦ στους μαθητὲς τοῦ. Εἶναι κομμάτια καὶ ἀπὸ τοὺς τέσσερις Ευαγγελιστὰς καὶ ἀναγιγνώσκονται με τὴ σειρά κάθε Κυριακῆ κατὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου.

Ὁ πρεσβύτερος ὅταν διαβάζει τὸ εωθινὸ ευαγγέλιο στα δεξιὰ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, πρέπει νὰ ἐνδύεται «λευκὸ φαλλόνιο», ὅπως τὸν «νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν». «Ὁ νεανίσκος» εἶναι ἄγγελος, σύμφωνα με γνώμη των πατέρων καὶ ἐρμηνευτῶν. Ἔτσι τονίζεται καὶ ἐκφράζεται διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ἡ συμβολικὴ παρουσία τοῦ ἱερέως, ὡς «αγγέλου» ἐπὶ τοῦ μνήματος τοῦ Αναστάντος Κυρίου, κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνη.

«ἐν λευκοῖς ἱματισίαις», γιὰ τὸ φωτεινὸ τῆς φύσεως καὶ τὸ χαροποιὸ τῆς εἰδήσεως

Ὁ διάκονος: **Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς: **Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...**

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου. Ἦχος β'. Ψαλμός ρν' (150).

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ... πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ διάκονος: **Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: **Σοφία ὄρθου: ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.**

Ὁ ἱερεὺς: **Εἰρήνη πᾶσι.**

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς: **Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.**

Ὁ διάκονος: **Πρόσχωμεν.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγιγνώσκει τὸ ἐνδιότακτον εωθινὸν Εὐαγγέλιον, ἱστάμενος ἐν τῷ δεξιῷ μέρει τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ προσβλέπων πρὸς αὐτήν.

Ἐωθινὸν Ζ' Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 1-10).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρὸς σκοτίας ἔτι οὕσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς: Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἤρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἔτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύνας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὃ ἔλθων πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσε· οὐδέπω γὰρ ᾔδεισαν

τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοῦς οἱ μαθηταί.

Ὁ χορός: **Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.**

Ὁ Προεστὸς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * **θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.**

Ὁ Ν' ΨΑΛΜΟΣ. Εἶναι ὁ γνωστός σε ὅλους 50ος Ψαλμός («Ἐλέησόν με ὁ Θεός...»), ποὺ, σύμφωνα με τὴν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, γράφτηκε ἀπὸ τὸν **Προφητὰνακτα Δαβὶδ** σε ἐνδειξη μετανοίας γιὰ τὸ διπλὸ τοῦ ἀμάρτημα (δηλαδή, **τα ἀμαρτήματα τῆς δολοφονίας τοῦ στρατηγού Ουρία, καὶ τῆς μοιχείας με τὴ σύζυγο τοῦ Ουρία, τὴ Βηρσαβεέ**). Ὁ 50ος ψαλμός, ὡς ψαλμός μετανοίας, θεωρεῖται, ὄχι ἀδίκως, ὡς ἓνας ἀπὸ τοὺς ωραιότερους καὶ σπουδαιότερους ψαλμοὺς, γιὰ αὐτὸ καὶ διαβάζεται μέσα στη λατρεία τῆς Ἐκκλησίας περισσότερο ἀπὸ ὅποιονδήποτε ἄλλο ψαλμὸ (περίπου 10 φορές τὴν ἡμέρα). Στις ἀναστάσιμες Ἀγρυπνίες τῆς Κυριακῆς ὁ 50ος ψαλμός ψάλλεται ἀντιφωνικὰ ἀπὸ τοὺς δύο (2) χοροὺς, ἐνῶ, κατὰ τὴν ὥρα τῆς ψαλμωδίας τοῦ, γίνεται ἡ προσκύνηση τοῦ Ἱεροῦ Ευαγγελίου (Λειτουργικὸ Ευαγγέλιο). Στις Ἀγρυπνίες των εορτῶν τοῦ Ἐπίσιου Λειτουργικοῦ Κύκλου ὁ 50ος ψαλμός δεν ψάλλεται, ἀλλὰ ἀπλὰ ἀναγιγνώσκεται ἀπὸ τὸν Ἀναγνώστη ἢ τὸν Προεστὸ τῆς λατρευτικῆς σύναξης.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχον τὸν ν' ψαλμόν, προτάσσοντας (ἐν Κυριακῇ) τὴν προφώνησιν Ἐλεῆμον. **Ἦχος β'**

Ἐλεῆμον, Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ψαλλομένου τοῦ «Ἰδοὺ» γίνεται ἡ εἰσοδος τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἀδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπω, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους **Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.**

Ἐν Κυριακῇ προστίθεται εἰς τὸν τελευταῖον στίχον τὸ ἐφύμιον· Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ τὸ πεντηκοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, * καθὼς προεῖπεν, * ἔδωκεν ἡμῖν * τὴν αἰώνιον ζωὴν * καὶ μέγα ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ

*οἰτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθούντος, καὶ Νεκταρίου τῆς Πενταπόλεως, τῶν θαυματουργῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλῦτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, καὶ Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου καὶ Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ, τῶν ἱερομαρτύρων Χαλαράμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, μεγάλων μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, (ἡμέρας), καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων **ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.***

Χορὸς: Κύριε, ἐλέησον (ιβ')

Ἱερεὺς: Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Χορὸς: Ἀμήν.

*

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων (καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τῆς Σαμαρείτιδος).

*

Οἱ Κανόνες ἀποτελοῦνται ἀπὸ μικρότερα μέρη, ποὺ ὀνομάζονται φῶδες. Ἐνας Κανὼνας μπορεῖ νὰ ἔχει ἀπὸ δύο (2) μέχρι καὶ ἐννέα (9) φῶδες. Κάθε μία ἀπὸ τὶς φῶδες τοῦ Κανόνα ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕναν (1) εἰρμὸν καὶ ἀπὸ τὰ Τροπάρια, ποὺ τὸν ἀκολουθοῦν. Ὁ εἰρμὸς εἶναι ἕνας σύντομος ὕμνος, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ μουσικὸ καὶ μετρικὸ πρότυπο ὅλων τῶν Τροπαρίων τῆς φῶδης. Κάθε μία ἀπὸ τὶς φῶδες τοῦ Κανόνα περιέχει, συνήθως, ἀπὸ δύο (2) μέχρι καὶ πέντε (5) Τροπάρια, τὸ τελευταῖο ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι Θεοτοκίον.

Στοὺς ἐνοριακοὺς, ναοὺς σήμερα ἔχει ἐπικρατήσει ἡ ἐξῆς τυπικὴ τάξη: ψάλλεται ἢ ἀναγιγνώσκεται μόνον ἡ α' καὶ ἡ γ' φῶδὴ τῶν Κανόνων. Πρὶν ἀπὸ κάθε τροπάριον τοῦ εἰρμοῦ προτάσσεται στίχος, ὅπως «Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» γιὰ τὸν Ἀναστάσιμον κανόνα ἢ «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν» γιὰ τὸν κανόνα τῶν ἁγίων ἢ «ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς» γιὰ τὰ Θεοτοκία, ποὺ ἐπαναλαμβάνονται ἀπαραίτητα πρὶν ἀπὸ κάθε τροπάριον.

Οἱ Κανόνες τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου δὲν ψάλλονται διαδοχικὰ (δηλαδή, ὁ ἕνας μετὰ τὸν ἄλλο), ἀλλὰ τμηματικὰ ἀνὰ φῶδὴ· ψάλλεται, δηλαδή, ἡ α' φῶδὴ ὅλων τῶν Κανόνων, καί, ἐν συνεχείᾳ, ψάλλεται ἡ γ' φῶδὴ ὅλων τῶν Κανόνων τῆς ἀκολουθίας. Ἄν γιὰ παράδειγμα τὸ τυπικὸ ὀρίζει ὅτι πρέπει νὰ ψαλοῦν 2 κανόνες ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Ἁγίου, διαβάζουμε πρῶτα τὴν α' φῶδὴ τοῦ Ἀναστασίμου κανόνα ἐπειτα τὴν α' φῶδὴ ἀπὸ τὸν κανόνα τοῦ Ἁγίου (δὲν λησμονοῦμε νὰ προτάσσουμε τὸν ἀνάλογο στίχο) καὶ ἔπειτα ἡ γ' φῶδὴ τοῦ Ἀναστασίμου καὶ μετὰ ἡ γ' φῶδὴ τοῦ κανόνα τοῦ Ἁγίου κοκ.

*

Στοὺς ἐνοριακοὺς, ναοὺς σήμερα ἔχει ἐπικρατήσει ἡ ἐξῆς τυπικὴ τάξη: ψάλλεται ἢ ἀναγιγνώσκεται μόνον ἡ α' καὶ ἡ γ' φῶδὴ τῶν Κανόνων.

*

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

*

Ῥδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, λαμπρυνθῶμεν λαοί,
Πάσχα Κυρίου Πάσχα· ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς
ζωὴν, καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν, Χριστὸς ὁ
Θεός, ἡμᾶς διεβίβασεν, ἐπινίκιον ἄδοντας.
(δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα τῷ
ἀπροσίτῳ Φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐ-
ξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρα-
νῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραινέσθωσαν, γῆ
δὲ ἀγαλλιᾶσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὄρα-
τός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγή-
γερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχὴς ἐν τοῖς πρώτοις Τρο-
παρίοις. Θεοφάνους.

Ἦχος καὶ Εἰρμός ὁ αὐτός.

Δόξα.

Θανατώσεως τὸν ὄρον ἀνεμόχλευσας, τὴν
αιώνιαν ζωὴν, κυφορήσασα Χριστόν, τὸν
ἐκ τάφου ἀναλάμψαντα σήμερον, Παρθένε
πανάμωμε, καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντα.

Καὶ νῦν.

Ἀναστάντα κατιδοῦσα σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν,
χαίροις σὺν Ἀποστόλοις, θεοχαρίτωτε ἁγνή,
καὶ τὸ Χαῖρε πρωτουργῶς, ὡς πάντων χαρᾶς,
αἰτία εἰσδέδεξαι, Θεομητορ πανάμωμε.

Ῥδὴ γ΄. Ἦχος α΄. Ὁ εἰρμός.

Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν, οὐκ ἐκ πέτρας ἀ-
γόνου τερατουργούμενον, ἀλλ' ἀφθαρσίας
πηγὴν, ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, ἐν ᾧ
στερεούμεθα. (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε
καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω γοῦν
πᾶσα κτίσις τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ᾗ ἐ-
στερέωται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθὲς συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρο-
μαι σήμερον ἀναστάντι σοι· συνεσταυρού-

μην σοι χθὲς· αὐτὸς με συνδόξασον Σωτῆρ,
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

Δόξα.

Ἐπὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανέρχομαι σήμε-
ρον ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, καὶ
πᾶσι τοῖς πέρασιν Ἄγνή, τὸ φέγγος ἀστρά-
ψαντος.

Καὶ νῦν.

Θεὸν ὃν ἐκύησας σαρκί, ἐκ νεκρῶν καθὼς
εἶπεν ἐξεγειρόμενον, θεασαμένη Ἄγνή, χό-
ρευε, καὶ τοῦτον, ὡς Θεόν, ἄχραντε μεγαλύνε.

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλον-
τος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι καὶ ἐτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης
ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἐπεραγία
Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύ-
σαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ
τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστής.
Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψοθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν
ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς
παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ
ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοὶ προ-
σπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰ-
κτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρ-
χεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κάθισμα τῆς Σαμαρείτιδος. Ὅμοιον.

Ἀγαλλιᾶσθω οὐρανός, χορευέτω τὰ ἐπὶ γῆς·
ὅτι Χριστὸς ἐκ Παρθένου, ἐπιφανεὶς ὡς ἄν-
θρωπος ἐρρύσατο φθορᾶς, ἅπαν τὸ ἀνθρώπι-
νον, τῷ ἰδίῳ θανάτῳ· θαύμασιν ἐκλάμψας δέ,
γυναικὶ Σαμαρείτιδι, ὕδωρ αἰτῶν παρέχει τὴν
πηγὴν, τῶν ἰαμάτων, ὡς μόνος ἀθάνατος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ο τῆς σοφίας χορηγὸς καὶ Δεσπότης, τῆς ἐορτῆς τῆς νομικῆς ἐπιστάσεως, ἐν ἱερῷ καθήμενος ἐδίδασκες, λέγων οὕτως ἅπασιν· Ἔρχεσθε οἱ διψῶντες, πίετε τοῦ νάματος, οὗ ἐγὼ νῦν παρέχω, δι' οὗ ζωῆς ἐνθέου καὶ τρυφῆς, ἐπαπολαύσετε πάντες οἱ ἄνθρωποι.

*

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

KONTAKION, OIKOS, SYNAΞARION

*

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Σαμαρείτιδος.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι, ἡ Σαμαρεῖτις ἐθεάσατο, τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ σε, ᾧ ποτισθεῖσα δαψιλῶς βασιλείαν τὴν ἄνωθεν ἐκλήρωσατο, **αἰωνίως ἡ ἀοίδιμος.**

Ὁ Οἶκος.

Τῶν σεπτῶν μυστηρίων ἀκούσωμεν, Ἰωάννου ἡμᾶς ἐκδιδάσκοντος, τὰ ἐν τῇ Σαμαρείᾳ γινόμενα· πῶς γυναικὶ ὠμίλει ὁ Κύριος, ὕδωρ αἰτήσας, ὃ τὰ ὕδατα εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν συνάξας, ὁ Πατρί καὶ τῷ Πνεύματι σύνθρονος· ἦλθε γὰρ ἐκζητῶν τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, **αἰωνίως, ὡς ἀοίδιμος.**

Συναξάριον. Πρῶτον τοῦ Μηναίου.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Αποστόλου **Σίμωνος** τοῦ Ζηλωτοῦ.

Στίχ. Ἔοικε Χριστὲ τοῦτο σοὶ Σίμων λέγειν.

Ζηλῶν πάθος σόν, καρτερῶ Σταυροῦ πάθος.

Ἐν ξύλῳ ἀμπετάθη Σίμων δεκάτη μεγάλθυμος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀλφειοῦ, Φιλαδέλφου, καὶ Κυπρίνου.

Στίχ. Ὁ Φιλάδελφος φιλαδέλφως τῷ ξίφει, Σὺν τοῖς ἀδελφοῖς θεῖον εὔρατο στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἡσυχίου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Τὸν βίον Ἡσύχιος ἄγων ἡσύχως, Ἐν ἡσυχίᾳ πρὸς Θεὸν διαβαίνει.

Ὁ ὀσιος πατὴρ ἡμῶν Λαυρέντιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Εἶτα τὸ παρόν, ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Κυριακῇ Πέμπτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν τῆς **Σαμαρείτιδος** ἐορτὴν ἐορτάζομεν, [ἦτοι, τὴν παρὰ τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ σωτήριον αὐτῆς συνάντησιν καὶ διάλεξιν μετὰ τοῦ Λυτρωτοῦ, τὸν ὑψιστον θεολογικὸν διάλογον μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς Συχάρ, ἡ δὲ μαρτυρικὴ μνήμη αὐτῆς ἄγεται κατὰ τὴν ΚΣ' (26ην) Φεβρουαρίου.]

Στίχ. Ὑδωρ λαβεῖν ἐλθοῦσα τὸ φθαρτόν, γύναι, Τὸ ζῶν ἀπαντλεῖς, ᾧ ῥύπους ψυχῆς πλύνεις.

*

Ταῖς τῆς σῆς Μάρτυρος Φωτεινῆς πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

KATABASIAI Τοῦ Πάσχα

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ, (ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων αὐτῆς), καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

Ὡδὴ α'. Ἦχος α'.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, * λαμπρυνθῶμεν, λαοί· * **Πάσχα Κυρίου Πάσχα·** * ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν * καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν * **Χριστὸς ὁ Θεὸς** * ἡμᾶς διεβίβασεν, * ἐπινίκιον ἄδοντας.

Ὡδὴ γ'.

Δεῦτε πόμα πῖωμεν καινόν, * οὐκ ἐκ πέτρας ἀγόνου τερατοουργούμενον, * **ἀλλ' ἀφθαρσίας πηγὴν** * ἐκ τάφου ὀμβρήσαντος Χριστοῦ, * **ἐν ᾧ στερεούμεθα.**

Ὡδὴ δ'.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς, * ὁ θεηγόρος Ἀββακούμ * **στήτω μεθ' ἡμῶν** καὶ **δεικνύτω** * φαεσφόρον ἄγγελον * **διαπρυσίως λέγοντα·** * **Σήμερον σωτηρία** τῷ κόσμῳ, * **ὅτι ἀνέστη Χριστὸς** * ὡς παντοδύναμος.

Ῥδὴ ε΄.

Ὁρθρίσωμεν ὀρθρου βαθέος * καὶ ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον * προσοίσωμεν τῷ Δεσπότη * καὶ Χριστὸν ὀψόμεθα, * δικαιοσύνης ἤλιον, * πᾶσι ζωὴν ἀνατέλλοντα.

Ῥδὴ ς΄.

Κατῆλθες * ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς * καὶ συνέτριψας μοχλοὺς, * αἰωνίους κατόχους * πεπεδημένων, Χριστέ, * καὶ τριήμερος, * ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς, * ἐξανέστης τοῦ τάφου.

Ῥδὴ ζ΄.

Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος, * γενόμενος ἄνθρωπος * πάσχει ὡς θνητὸς * καὶ διὰ πάθους τὸ θνητὸν * ἀφθαρσίας ἐνδύει εὐπρέπεια, * ὁ μόνος εὐλογητὸς * τῶν πατέρων Θεὸς * καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,
ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αὕτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, * ἡ μία τῶν Σαββάτων, * ἡ βασιλὶς καὶ κυρία, * ἑορτῶν ἑορτῆ * καὶ πανηγυρὶς ἐστὶ πανηγύρεων, * ἐν ἧ εὐλογοῦμεν * *Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.*

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα Τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

* * *

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ Διακόνου ἢ τοῦ Ἱερέως «Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ...», ἡ στιχολογία τῆς Τιμιωτέρας ψάλλεται στὸν ἦχο τῶν καταβασίων· ἐπεταὶ ἡ θ΄ (ἐνάτη) ᾠδὴ τῶν καταβασίων. Ὄταν τὸ ὀρίζει τὸ τυπικόν, σὲ δεσποτικὴς καὶ θεομητορικὴς ἑορτὲς δὲν στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα ἀλλὰ ψάλλεται ὅλη ἡ ἐνάτη ᾠδὴ.

* * *

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

*

Ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα ἡ θ΄ ᾠδὴ. Ἦχος α΄.

*

Στίχ. α΄. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Στίχ. β΄. Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν,

καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

Στίχ. γ΄. Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῆμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν κόσμου.

Ῥ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς· μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσθθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοὶ, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Στίχ. δ΄. Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

Ῥ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ Ἀνεσπέρῳ ἡμέρα τῆς βασιλείας σου.

*

Τῆς Θεοτόκου. Ὁ αὐτός.

*

Δόξα.

Στίχ. ε΄. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοὶ· Χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἔμψυχε· χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν.

Στίχ. ς΄. Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη· σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμψας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς πάντας καταυγάσας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Καταβασία. Ῥδὴ θ΄. Ἦχος α΄.

Ὁ ἄγγελος ἐβόα * τῇ κεχαριτωμένῃ * Ἀγνή Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ· χαῖρε· * ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη * τριήμερος ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου, * ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· * ἡ γὰρ δόξα Κυρίου * ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. * Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· * σὺ δὲ ἀγνή, * τέρπου, Θεοτόκε, * ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

*

Εἶτα, συναπτὴ μικρὰ ὑπὸ τοῦ διακόνου, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέησιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον.**

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· **Σοί, Κύριε.**

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· **Ἀμήν.**

*

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ Ἦχος β΄.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, **ὅτι ἅγιός ἐστιν.**

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Πάσχα. Ἦχος β΄.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς καὶ καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ κόσμου σωτήριον.

Καὶ τῆς Σαμαρείτιδος.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σαμάρειαν κατέλαβες, Σωτήρ μου παντοδύναμε, καὶ γυναικὶ ὁμιλήσας, ἐζήτηεις ὕδωρ τοῦ πιεῖν, ὁ ἐκ πέτρας ἀκροτόμου πηγάσας ὕδωρ, Ἑβραίοις, ἦν πρὸς πίστιν σὴν ἔλαβες· καὶ νῦν ζωῆς ἀπολαύει, ἐν οὐρανοῖς αἰωνίως.

Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ὅμοιον.

Μεσοῦσης παραγέγονας, τῆς ἑορτῆς φιλάνθρωπε, ἐν ἱερῷ καὶ ἐλάλεις· Οἱ δίψης ἔμπλεοι πρὸς με, ἔλθετε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ζῶν καὶ ἀλλόμενον, δι' οὗ τρυφῆς καὶ χάριτος, ζωῆς τε τῆς ἀθανάτου, ἐπαπολαύσετε πάντες.

ΑΙΝΟΙ Ἦχος δ΄.

*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Δυστυχῶς, στοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς σήμερα, κατὰ κανόνα, ἡ Σιχολογία τῶν Αἰώνων, χάριν συντομίας, παραλείπεται. Ἔτσι, μετὰ τὸ Πασαπνοῦαριο, ψάλλονται τὰ Σιχηρὰ τῶν Αἰώνων.

Ἡ Σιχολογία (Ψαλμοὶ ρμθ', ρμθ', ρν'). Ψαλμὸς ρμθ' (148).

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἀστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησαν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινὰ πτεροστά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοὶ, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ὅσιος αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινὸν ἢ αἰνεῖσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Κανήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαίαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν,

τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδασι καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδασι σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἐγγραπτόν· δόξα αὐτῆ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

*

Ἀπὸ τοῦ ἐπομένου στίχου ἐπισυνάπτονται τὰ σιχηρὰ.

*

Σιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος δ΄.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον, καὶ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν ἀνάστασιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ, τῆς ἀρχαίας κατάρτας, ἠλευθέρωσας ἡμᾶς, καὶ ἐν τῷ θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν τυραννήσαντα, διάβολον κατήρησας· ἐν δὲ τῇ ἐγέρσει σου, χαρᾶς τὰ πάντα ἐπλήρωσας· διὸ βοῶμέν σοι· Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ, ὀδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ ρῦσαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ· ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας τῇ ἀμαρτία, ἐκτείνας τὴν χειρὰ σου, φιλάνθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων σου.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τῶν πατρικῶν σου κόλπων, μὴ χωρισθεῖς μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἦλθες ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος γενόμενος ἀτρέπτως, καὶ Σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπέμεινας σαρκί, ὁ ἀπαθὴς τῇ θεότητι· ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν, ἀθανασίαν παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς ὁ μόνος παντοδύναμος.

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. ᾠδὴ πλ. α΄.

Στίχ. α΄. *Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.* (εἰς 2)

Πάσχα ἱερὸν ἡμῖν, σήμερον ἀναδέδεικται· Πάσχα καινόν, Ἅγιον· Πάσχα μυστικόν· Πάσχα πανσεβάσμιον· Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής· Πάσχα ἄμωμον· Πάσχα μέγα· Πάσχα τῶν πιστῶν· Πάσχα τὸ πύλας ἡμῖν, τοῦ Παραδείσου ἀνοῖξαν· Πάσχα πάντα ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. β΄. *Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.* (εἰς 3)

Δεῦτε ἀπὸ θέας, γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν, χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ· τέρπου χόρευε, καὶ ἀγάλλου, Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. γ΄. *Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.* (εἰς 4)

Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστάσαι πρὸς τὸ μνήμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγζάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε, τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε, τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς.

Στίχ. δ΄. *Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.* (ρῆς 24)

Πάσχα τὸ τερπνόν· Πάσχα Κυρίου Πάσχα· Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε· Πάσχα ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυζώμεθα· ὃ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὡσπερ ἐκ παστοῦ ἐκλάμψας Χριστός, τὰ γυναικα χαρᾶς ἔπλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Δόξα. ᾠδὴ πλ. β΄.

Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας, Ἰησοῦς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἐπὶ τὴν πηγὴν ἐπιστὰς τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, πιεῖν ἐζήτει ὕδωρ παρὰ γυναικὸς Σαμαρείτιδος. Τῆς δὲ τὸ ἀκοινώνητον τῶν Ἰουδαίων προσειπούσης, ὁ σοφὸς δημιουργὸς μετοχετεύει αὐτήν, ταῖς γλυκείαις προσήρσει, μᾶλλον πρὸς αἴτησιν τοῦ αἰδίου ὕδατος· ὁ καὶ λαβοῦσα, τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξεν εἰπούσα· Δεῦτε, ἴδετε τῶν κρυπτῶν γνώστην καὶ Θεόν, παραγενόμενον σαρκί, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Καὶ νῦν. ᾠδὴ πλ. α΄.

Ἀναστάσεως ἡμέρα, καὶ λαμπρυνθῶμεν τῇ πανηγύρει, καὶ ἀλλήλους περιπτυζώμεθα. Εἴπωμεν ἀδελφοί, καὶ τοῖς μισοῦσιν ἡμᾶς· Συγχωρήσωμεν πάντα τῇ Ἀναστάσει, καὶ οὕτω βοήσωμεν· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἥχον τῆς Κυριακῆς

Ἐὰν εἶναι Κυριακὴ, ἡ Δοξολογία ψάλλεται στὸν ἥχον τῆς ἑβδομάδας καὶ ὄχι στὸν ἥχον τοῦ Δοξαστικοῦ· ἐὰν εἶναι ἑορτὴ Ἁγίου στὸν ἥχον τοῦ Δοξαστικοῦ ἢ στὸν ἥχον τοῦ ἀπολυτικίου.

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ· * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε: * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. **(ἐκ γ')**

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα: * Κύριε, ἐλέησόν με: * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον: * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς: * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος: * ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος: * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρα φωνῇ:

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος: * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἦχος δ'.
Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν: * ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου * καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν: * καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον * τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, ἀπὸ ἤχο α' ἕως καὶ δ' τις Κυριακὴς ψάλλεται τὸ «**Σήμερον Σωτηρία**», ἐνῶ ἀπὸ ἤχο πλ. α' ἕως καὶ πλ. δ' τὸ «**Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος**», τις δὲ καθημερινὴς τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Εἰς τὴν Α' Ὦραν. Ἐωθινὸν ζ'. Ἦχος βαρῦς.

Ἴδου σκοτία καὶ πρωί: καὶ τί πρὸς τὸ μνημεῖον Μαρία ἔστηκας, πολὺ σκοτὸς ἔχουσα ταῖς φρεσίν; ὕψ' οὐ ποῦ τέθειται ζητεῖς ὁ Ἰησοῦς: ἀλλ' ὄρα τοὺς συντρέχοντας Μαθητάς, πῶς τοῖς ὀθονίοις καὶ τῷ σουδαρίῳ, τὴν ἀνάστασιν ἐτεκμήραντο, καὶ ἀνεμνήσθησαν τῆς περι τούτου Γραφῆς. Μεθ' ὧν καὶ δι' ὧν, καὶ ἡμεῖς πιστεύσαντες, ἀνυμνοῦμέν σε τὸν ζωοδότην Χριστόν.

Εἰς τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν

Ἀπὸ Βιβλίου «Ἀναγνώστη» - Σιμωνόπετρας σελίδα 128

Ὁ διάκονος: **Εὐλόγησον, Δέσποτα.**

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν: **Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ὁ χορὸς: **Ἀμήν.**

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης ψάλλει ἅπαξ ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον.

Ἦχος πλ. α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶ- ἦν χαρισάμενος.

Ἀκολουθῶς ψάλλεται τὸ αὐτὸ δις ὑπὸ τῶν χορῶν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶ- ἦν χαρισάμενος. (ἐκ γ')

Ἡ Λειτουργία τῶν Καθηκόμενων

ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος λέγει τὰ εἰρηνικά, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μεθ' ἐκάστην δέ- σιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον.**

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ ἡ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐ- λαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), τοῦ τιμίου πρε- σβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς προστίθεται

Ἦπερ τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.]

Ἦπερ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσί- ας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλο- χρίστου ἡμῶν στρατοῦ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἁγίας μονῆς ἢ τῆς χώρας ἢ τῆς νήσου) ταύτης, πάσης (μονῆς) πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Α΄

Ὁ ἱερεὺς· Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία ἄρατος· αὐτός, Δέσποτα, κατὰ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκόν τοῦτον καὶ ποιήσον μεθ' ἡμῶν καὶ τὸν συνευχομένον ἡμῖν πλοῦσια τὰ ἐλέη σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἡ δὲ τῆς λειτουργίας ἀκολουθία γίνεται ταχύτερον, καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς ἀντίφωνα.

* * *

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ψαλλόμενα ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς τοῦ Πάσχα Κυριακῆς, καὶ καθ' ὅλην τὴν διακαινήσιμον ἑβδομάδα.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς 65.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ζε' 1)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ζε' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ζε' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματι σου Ὑψιστε. (ζε' 4)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Β΄

Ὁ ἱερεὺς· Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· τὸ πλῆρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγιάσον τοὺς ἀγαπώντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεικῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς 66.

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλόγησαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. (ζς' 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ζς' 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ζς' 4)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. Εὐλόγησαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ζς' 8)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας (Ἐπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς) μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Εὐχὴ Ἀντιφώνου Γ'

Ὁ ἱερεὺς· Ὁ τὰς κοινὰς ταῦτας καὶ συμφέροντας ἡμῶν χαρισάμενος προσευχάς, ὁ καὶ ὄνσι καὶ τῆσι συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματι σου τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγελία ἡμῶν, αὐτὸς καὶ νῦν τὸν δοῦλον σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πληρώσων, χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίνοιαν τῆς σῆς ἀληθείας καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαρισόμενος.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 55 (67).

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. (55' 2)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ἐνῷ ψάλλεται τὸ Γ' Ἀντίφωνο καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον, γίνεται ἡ Εἴσοδος τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἱερεὺς· Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα καὶ στρατιάς ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων εἰς λειτουργίαν τῆς σῆς δόξης, ποιήσον σὺν τῇ εἰσοδῷ ἡμῶν εἴσοδον ἁγίων ἀγγέλων γενέσθαι, συλλειτουργούντων ἡμῖν καὶ συνδοξολογούντων τὴν σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνσεις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἴσοδον.

Ἱερεὺς· Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων σου· πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός. (55' 3)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. οὕτως ἀπολούνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. (55' 3-4)

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Διάκονος· Σοφία. Ὁρθοί.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. (55' 27) Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ὁ ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὸ Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριαι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Τῆς ἑορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς.

Ἦχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἦχος α'

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον ἁγίας Τριάδος πλ.δ

Εὐλογητός εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς αλιεῖς ἀναδειξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαηνεύσας· φιλόανθρωπε, δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον ἁγίου Γεώργιου Νέου ἐξ Ἰωαννίνων Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν πανεύφημον Μάρτυν Χριστοῦ Γεώργιον, Ἰωαννίνων τὸ κλέος καὶ πολιοῦχον λαμπρόν, ἐν ᾧδαῖς πνευματικαῖς ἀνευφημήσωμεν· ὅτι ἐνήθλησε στερρῶς, καὶ κατήνεγκεν ἐχθρόν, τοῦ Πνεύματος τῆ δυνάμει· καὶ νῦν ἀπαύστως πρεσβεύει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Βίον ἐνθεον, καλῶς ἀνύσας, σκευὸς τίμιον του Παρακλήτου, Ἀνεδείχθης θεοφόρε **Ἀρσένιε**, και των θαυμάτων την χάριν δεξάμενος, πάσι παρέχεις ταχείαν βοήθειαν, Πάτερ Ὅσιε Χριστόν τον Θεόν κέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν το μέγα ἔλεος.

Απολυτίκιον Ἁγίου Ἀρσενίου Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ὁσίων τὸν βίον ἐκμιμησάμενος, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις, Πάτερ **Ἀρσένιε**, ἐπληρώθης δωρεῶν τοῦ θείου Πνεύματος, και θαυμάτων γεγονός, θεοφόρε αὐτουργός, παρέχεις ἐνὶ ἐκάστῳ, τὰς ἐκ Θεοῦ χορηγίας, ταῖς ἰκεσίαις σου πρὸς Κύριον.

Τοῦ **Φιλοθεῖτου Εφραὶμ Ἀριζόνας** Τὸν συνάναρχον λόγον.

Αγωγή ἰσαγγέλω*, ευχή και δάκρυσιν*. Ευαρεστήσας Κυρίῳ*, **Φιλοθεῖτα Εφραὶμ***, προς ζωὴν εκ του θανάτου μεταβέβηκας*. Εν **Ἀριζόνι**, ασκητά*, ο εν τη **Ἀμερικῇ***, εικάδος Μονῶν δομητῶρ*. Και χάριν εὔρες πρεσβεύειν*, υπέρ των πίστει ευφημούντων σε.

Ἁγίου **Λουκά του Ιατροῦ** Ἦχος πλ. α'. Τον συνάναρχον Λόγον.

Ιατρόν και ποιμένα, **Λουκά** τιμήσωμεν, **Συμφερουπόλεως** ποιμένης, Αρχιερέα λαμπρόν, τον βαστάσαντα Χριστοῦ τα θεία στίγματα, τας εξορίας, τα δεινά, εγκλεισμούς εν φυλακαῖς, τας θλίψεις και τα ονειδή, τον επ ἐσχάτων φανέντα, εν τη **Ρωσία** νέον Ἁγιον.

Τοῦ ὁσίου **Παῖσιου** Τὸν συνάναρχον λόγον. Ἦχος πλ. α'.

Τῆς ἐνθέου ἀγάπης τὸ πῦρ δεξάμενος, ὑπερβαλλούση ἀσκήσει ἐδόθης ὅλος Θεῷ και παράκλησις πολλῶν ἀνθρώπων γέγονας, λόγοις θείοις νουθετῶν, προσευχαῖς θαυματουργῶν, **Παῖσιε** θεοφόρε· και νῦν πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ παντός τοῦ κόσμου, Ὅσιε.

Τοῦ ὁσίου **Πορφυρίου** Τὸν συνάναρχον λόγον. Ἦχος πλ. α'.

Ἰχνηλάτης τῶν πάλαι πατέρων γέγονας, Ἁγιωνύμου τοῦ Ὁρους ἀσκήσας Σκήτη σεπτῆ, Τριάδος τῆς Ζωαρχικῆς, τῶν Καυσοκαλυβίων, ἄβυσσος θείων δωρεῶν, λυτῆρ δεινῶν ἀσθενειῶν, ἐδείχθης ὧ θεοφόρε. **Πορφύριε** οἰκουμένης, πάσης, ποιμὴν ἡμῶν και στήριγμα.

Απολυτίκιον ψαλλόμενον πρωτίστως ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Δαυίδ.

Ἰακώβου Τσαλίκη του με συγχωρεῖτε Ἦχος πλ. α'. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ὁσίων Πατέρων τὰ κατορθώματα, ἐν ἐσχάτοις τοῖς χρόνοις ζηλώσας ἅγιε, ἀνεδείχθης μιμητῆς τούτων **Ἰακώβε**, ἐν τῇ μάνδρα τοῦ Δαυίδ, τοῦ προστάτου σου σεμνέ, ποιμάνας ταύτην ἐνθέως, διὸ σὺν τούτῳ μὴ παύση, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ δεόμενος.

Απολυτίκιον Σιμωνόπετρας Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν ἐν Ἄθῳ πατέρων τὸ ἐγκαλλώπισμα, και τοῦ σεπτοῦ κοινοβίου, **Σίμωνος Πέτρας** βλαστός, ἀνεδείχθης ἐπ' ἐσχάτων **Ἱερώνυμε**, σὺ γὰρ ἀνίσχες ὡς φωστήρ, ἐν τῷ ἄστει Ἀθηνῶν, φωτίζων πιστῶν τὰ πλήθη· και νῦν μὴ παύση πρεσβεύων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε.

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Εἰ και ἐν τάφῳ * κατήλθες, ἀθάνατε, * ἀλλὰ τοῦ ἄδου * καθεῖλες τὴν δύναμιν· * και ἀνέστης ὡς νικητῆς, * Χριστέ ὁ Θεός, * γυναιξὶ μυροφόροις * φθεγξάμενος· Χαίρετε, * και τοῖς σοῖς ἀποστόλοις * εἰρήνην δωρούμενος, * **ὁ τοῖς πεσοῦσι * παρέχων ἀνάστασιν.**

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μετὰ τὸ κοντάκιον ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν Ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος, ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισάγιος φωνῆ ὑπὸ τῶν Σεραφεῖμ ἀνυμνούμενος και ὑπὸ τῶν χερουβεὶμ δοξολογούμενος και ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως προσκυνούμενος· ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν και ὁμοίωσιν και παντὶ σου χαρίσματι κατακοσμήσας· ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν και σύνεσιν και μὴ παφορῶν ἁμαρτάνοντα· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς και ἀναξίους δούλους σου και ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στήναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου και τὴν ὀφειλομένην σοι προσκύνησιν και δοξολογίαν προσάγειν· αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι και ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον Ὑμνον και ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε και ἀκούσιον· ἁγιάσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς και τὰ σώματα· και δὸς ἡμῖν ἐν ὁσίῳ τη λατρεῖν σοι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβεύεις τῆς ἁγίας Θεοτόκου και πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων.

και τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, και σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ,

Ὁ διάκονος· Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ α' χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλεται ὁ τρισάγιος ὕμνος, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ και Υἱῷ και ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις. Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅταν συλλειτουργοῦν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ὁ ὕμνος ψάλλεται πεντάκις, ἥτοι δις ὑπὸ τῶν χορῶν, ἔπειτα ὑπὸ τῶν ἱερέων,

εἶτα ὑπὸ τοῦ α' χοροῦ καὶ πάλιν ὑπὸ τῶν ἱερέων· καὶ μετὰ τοῦτο ὁ β' χορὸς· Δόξα Πατρὶ κτλ. ὡς ἀνωτέρω.

Καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Ἀπόστολον.

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Τῆς Κυριακῆς (Πρξ. ια' 19-30)

Προκείμενον τοῦ ἀποστόλου καὶ ἀλληλουῖα τῆς ἡμέρας.

Προκείμενον. Ἦχος δ' (Ψαλμὸς ργ').

ὁ Ἀναγνώστης

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. (ργ' 24)

Διάκονος Πρόσχωμεν!.. Σοφία. Πρόσχωμεν!

Στίχ. α'. **Εὐλόγει**, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. (ργ' 1)

Διάκονος Σοφία.

Στίχ. β'. Ἦτοι ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. (ργ' 31)

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Διάκονος Πρόσχωμεν!.. Σοφία. Πρόσχωμεν!

Ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν ἀποστολικὴν περικοπήν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διήλθον ἕως Φοινίκης καὶ **Κύπρου** καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες **Κύπριοι** καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. **Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν**, πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν **Βαρνάβαν** διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. **Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητήσαι Σαῦλον, καὶ εὗρὼν αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν.** Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοῦ μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφήται εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσσεσθαι

ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ἠῦπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους **διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.**

Τερὸς Εἰρήνη σοι.

ὁ Ἀναγνώστης **Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.**

Ἦχος δ' (Ψαλμὸς μδ').

Στίχ. α'. Περίξωμαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, δυνατέ, τῇ ὥραιότητι σου καὶ τῷ κάλλει σου. (μδ' 4)

Στίχ. β'. Ἐντεινε καὶ κατενοδοῦ καὶ βασιλευε ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πράττης καὶ δικαιοσύνης (μδ' 5)

Στίχ. γ'. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. (μδ' 7)

Στίχ. δ'. Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. (μδ' 8)

* * *

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἱερεύς· Ἐλλαμνον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλάνθρωπε Λέσποτα, τὸ τῆς σῆς θεογνωσίας ἀκήρατον φῶς καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διανοίξον ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν σου κηρυγμάτων κατανοήσιν. Ἐνθες ἡμῖν καὶ τὸν τὸν μακαρίων σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας πάσας καταπατήσαντες πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν, πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν σὴν καὶ φρονούσιντες καὶ πρᾶπτοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζῶσσοιῶ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

* * *

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (δ' 5-42).

Ὁ Διάκονος ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν περικοπήν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὥσει ἕκτη. Ἐρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· **Δός μοι πιεῖν.** Οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν, ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πιεῖν αἰτεῖς, οὕσης γυναικὸς Σαμαρεῖτιδος; σὺ γὰρ συγγρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις. **Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ἤδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ καὶ τίς ἐστὶν ὁ λέγων σοι, δός μοι πιεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτὸν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν.** Λέγει αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κύριε, οὔτε ἀντλήμα ἔχεις, καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πῶθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; **Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ**

τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὅς δ' ἂν πῖη ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον. Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἔρχομαι ἐνθάδε ἀντλεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθὲ ἐνθάδε. Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες, καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἔστι σου ἀνὴρ· τοῦτο ἀληθὲς εἶρηκας. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν· καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐν Ἱεροσολύμοις ἐστὶν ὁ τόπος ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πιστευσόν μοι ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τούτῳ οὔτε ἐν Ἱεροσολύμοις προσκυνήσετε τῷ πατρὶ. Ὑμεῖς προσκυνεῖτε ὃ οὐκ οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνοῦμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν. Ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνηταὶ προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν. Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται ὃ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἤλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μὲντοι εἶπε, τί ζητεῖς ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς; Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λέγει τοῖς ἀνθρώποις· Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον ὃς εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα· μήτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός; Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν. Ἐν δὲ τῷ μεταξύ ἠρώτων αὐτὸν οἱ μαθηταὶ λέγοντες· Ραββί, φάγε. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρῶσιν ἔχω φαγεῖν, ἣν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε. Ἐλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μὴ τις ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν; Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρῶμά ἐστίν ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον. Οὐχ ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐτι τετράμηνός ἐστι καὶ ὁ θερισμὸς ἔρχεται; Ἴδου λέγω ὑμῖν, ἐπάρατε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν καὶ θεάσασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσι πρὸς θερισμὸν ἤδη. Καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συνάγει καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ ὁ σπείρων ὁμοῦ χαίρῃ καὶ ὁ θερίζων. Ἐν γὰρ τούτῳ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ ἀληθινός, ὅτι ἄλλος ἐστὶν ὁ σπείρων καὶ ἄλλος ὁ θερίζων. Ἐγὼ ἀπέστειλα ὑμᾶς θερίζειν ὃ οὐχ ὑμεῖς κεκοπιάκατε· ἄλλοι κεκοπιάκασι, καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. Ἐκ δὲ τῆς πόλεως ἐκείνης πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν τῶν Σαμαρειτῶν διὰ τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, μαρτυρούσης ὅτι εἶπέ μοι πάντα ὅσα ἐποίησα. Ὡς οὖν ἤλθον πρὸς αὐτόν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν μείναι παρ' αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. Καὶ πολλῶ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, τῆ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν, καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

Ὁ λαός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

*

Δυστυχῶς, στοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς σήμερα, κατὰ κανόνα, ἡ Ἐκτενὴς Δέησις, ἡ Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχομένων καὶ ἡ Δέησις τῶν Πιστῶν συχνὰ παραλείπονται. Ἔτσι, μετὰ τὴν ἀνάγνωσις τοῦ Ευαγγελίου ὁ ιερέας ἐκφωνεῖ ἀμέσως τὸ Ὕμνος ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι..., καὶ ἄρχεται ὁ Χερουβικὸς Ὕμνος.

*

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Ἐἴτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενὴ δέησιν, ὃ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ **Κύριε, ἐλέησον (τρὶς)**, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἅπαξ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον

Κύριε παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεσπῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενὴ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρά σου πλούσιον ἔλεος.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

ΔΕΗΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΩΝ

Ὁ διάκονος λέγει τὰς ὑπὲρ τῶν κατηχομένων δεήσεις, τοῦ χοροῦ λέγοντος εἰς ἐκάστην τὸ **Κύριε, ἐλέησον.**

Εὐξασθε, οἱ κατηχούμενοι, τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον

Οί πιστοί ὑπὲρ τῶν κατηγουμένων δεηθῶμεν·

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον

Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλέησῃ·

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας·

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης·

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγία αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον

Οί κατηγούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινά ἐφορῶν, ὁ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας, τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τοὺς κατηγουμένους, τοὺς ὑποκεκλικότας σοὶ τὸν ἑαυτῶν ἀγένη· καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἔνωσον αὐτοὺς τῇ ἀγία σου καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ συγκαταρίθμησον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ σου ποιήνῃ.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ποιήσας διὰ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου σταυρὸν ἐπὶ τοῦ εἰλητοῦ ἀποθέτει αὐτὸ εἰς τὸ ἄνω μέρος τῆς ἀγίας Τραπεζῆς καὶ ἐξάπλοι τὸ εἰλητόν.

Ὁ δὲ διάκονος λέγει·

Ὅσοι κατηγούμενοι προέλθετε· οἱ κατηγούμενοι προέλθετε· ὅσοι κατηγούμενοι προέλθετε· μή τις τῶν κατηγουμένων.

*

ΛΕΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ

Ὁ διάκονος· Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Πρόσδεξι ὁ Θεὸς τὴν δέησιν ἡμῶν· ποίησον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοὶ δεήσεις καὶ ἰκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ σου καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς, οὗς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου τοῦ Ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαί σε ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούωσιν ἡμῶν, ἴλεως ἡμῖν εἶης ἐν τῷ πλήθει τῆς σῆς ἀγαθότητος.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ πάλιν ὁ διάκονος·

Ἵτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ Ἱερόν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν: Πάλιν καὶ πολλάκις σοὶ προσπίπτομεν καὶ σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, ὅπως ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν, καθαρῆς ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος καὶ δόξης ἡμῖν ἀνένοχον καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ συνέσεως πνευματικῆς· δὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης λατρεύειν σοὶ, ἀνενόχως καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων σου μυστηρίων καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας ἀξιοθῆναι.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

Καὶ Ψάλλεται ὁ χερουβικὸς ὕμνος·

*

Ὁ ἱερεὺς· λέγει δὲ καθ' ἑαυτὸν μυστικῶς τὴν Εὐχὴν Χερουβικὸν ὕμνον Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων τὰς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἠδοναῖς προσέρχεσθαι ἢ προσεγγίζειν ἢ λειτουργεῖν σοὶ, Βασιλεῦ τῆς δόξης· το γὰρ διακονεῖν σοὶ μέγα καὶ φοβερόν καὶ αὐταῖς τὰς ἐπουρανίαις δυνάμεσιν. Ἀλλ' ὁμως, διὰ τὴν ἀφάτον καὶ ἀμέτρητόν σου φιλόανθρωπιάν, ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως γέγονας ἄνθρωπος καὶ ἀρχιερεὺς ἡμῶν ἐκρημάτισας καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης καὶ ἀναιμάκτου θυσίας τὴν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς Δεσπότης τῶν ἀπάντων. Σὺ γὰρ μόνος, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεσπότης τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπιγείων, ὁ ἐπὶ θρόνον χερουβικὸν ἐποχοῦμενος, ὁ τὸν Σεραφεῖμ Κύριος καὶ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος ἅγιος καὶ ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοῖνυν δυσωπῶ τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ εὐήκοον· ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀχρεῖον δούλόν σου, καὶ καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ ἰκάνωσόν με τὴ δυνάμει τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς ἱερατείας χάριν, παραστῆναι τῇ ἀγία σου ταύτῃ τραπεζῇ καὶ ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον καὶ ἀχραντὸν σῶμά σου καὶ τὸ τίμιον αἷμα. Σοὶ γὰρ προσέρχομαι κλίνας τὸν εἰμαυτοῦ ἀγένη καὶ δέομαί σου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου, ἀλλ' ἀξίωσον προσερχθῆναι σοὶ ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου σου τὰ δόρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων καὶ προσφερόμενος καὶ προσδεχόμενος καὶ διαδιδόμενος, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν. Νίψωμαι ἐν ἀθόοις τὰς χεῖράς μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε, τοῦ ἀκούσαί με φωνῆς ἀνέσεώς σου καὶ διηγῆσομαι πάντα τα θαυμάσιά σου· Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Μὴ συναπολέσῃς μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἰμάτων τὴν ζωὴν μου, ὡν ἐν χερσίν αἰ ἀνομίαι· ἢ δεξιά αὐτῶν ἐπλήσθη δόρων, ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην· λύτρωσαί με, Κύριε, καὶ ἐλέησόν με. Ὁ πύξ μου ἐστὶ ἐν εὐθύτῃ, ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω, Κύριε.

Μετὰ τὴν εὐχὴν λέγουσιν αὐτοὶ καὶ ὁ διάκονος τὸν Χερουβικὸν ὕμνον. Εἶτα, λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ θυμιατήριον, θυμῷ κύκλω τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, τὸ ἱερατεῖον καὶ τὰς δεσποτικὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν, μικρὸν προελθὼν τῶν βημοθύρων· λέγει δὲ καθ' ἑαυτὸν, εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακὴ, τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ Θεασάμενοι» καὶ τὸν ν' ψαλμόν· εἰ δὲ οὐ, λέγει τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ'), καὶ εἶτα τὸν ν' ψαλμόν. Εἶτα οἱ ἱερουργοῦντες, προσκυνούντες τρεῖς πρὸ τῆς ἀγίας Τραπεζῆς καὶ ἀσπαζόμενοι τὸ ἅγιον ἀντιμήνισον λέγουσι καθ' ἑαυτοὺς τὰ κατανυκτικὰ ταῦτα τροπάρια:

Ἀδελφοί, συγχωρήσατέ μοι τὸ ἁμαρτωλό.

Τοὶς μισοῦσι καὶ τοὶς ἀγαπῶσιν ἡμᾶς συγχώρησον, Κύριε.

Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὸν οὐράνιον ἄρτον, τὴν τροφὴν τοῦ παντὸς κόσμου, τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ Θεόν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐξαποστείλας σωτήρα καὶ λυτρωτὴν καὶ εὐεργετήν, εὐλογοῦντα καὶ ἀγιάζοντα ἡμᾶς· αὐτὸς εὐλόγησον τὴν πρόθεσιν ταύτην καὶ πρόσδεξι αὐτὴν εἰς τὸ ὑπερουράνιον σου θυσιαστήριον· μνημόνευσον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος, τῶν προσερχομένων καὶ δι' οὓς προσήγαγον καὶ ἡμᾶς ἀκατακρίτους διαφύλαξον ἐν τῇ ἱερουργίᾳ τῶν θείων σου μυστηρίων. Ὅτι ἠγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά

*

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΩΝ ΤΙΜΙΩΝ ΔΩΡΩΝ

Ψάλλεται ὁ χερουβικὸς ὕμνος· Ἦχος α΄. Ὁ α΄ χορὸς·

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μ υ σ τ ι κ ῶ ς εἰκονίζοντες * καὶ τῇ ζωοποιῶ **Τριάδι** * τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, * **πᾶσαν** νῦν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, *

Ὁ β΄ χορὸς· συνεχίζει:

Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὄλων ὑποδεξόμενοι, *

*

Εἰδο γίνεται ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΣΟΔΟΣ

*

Ὁ Ιερέας ξεκινᾷ ἀπὸ τὴν Προσκομιδὴ καὶ, κρατώντας τὸν Ἅγιο Δίσκο καὶ τὸ Ἅγιο Ποτήριο, περνᾷ ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς πιστοὺς καὶ ἀπὸ τὴν Ωραία Πύλη μπαίνει στο Ἱερό Βῆμα γιὰ νὰ τὰ τοποθετήσει πάνω στὴν Ἁγία Τράπεζα καὶ νὰ τὰ σκεπάσει με ἕνα τετράγωνο ὕφασμα, τὸν «Ἀέρω», ποὺ συμβολίζει τὸ λίθο ποὺ σφράγισε τὸν Πανάγιο Τάφο.

Ἡ λιτανεία αὐτὴ συμβολίζει τὴν εἴσοδο τοῦ Κυρίου στὰ Ἱεροσόλυμα γιὰ τὸ πάθος καὶ τὴν πορεία τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Γολγοθᾶ καὶ τὸν Πανάγιο Τάφο (δηλαδή τὴν ἐναπόθεση τοῦ Ἁγίου Ἁγία Τράπεζα). Λέγεται «Μεγάλῃ Εἰσοδῶς» διότι πλησιάζει ἡ τέλεση τοῦ μεγάλου Μυστηρίου. Τὸ θυμίαμα κατὰ τὴν Μεγάλῃ Εἰσοδῶ συμβολίζει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα με τὴ φωτιά τοῦ θυμιατοῦ καὶ τὸν εὐωδιαστὸ καπνὸ τοῦ θυμιάματος. Τὸ θυμίαμα μετὰ τὴν ἀπόθεση τῶν τιμίων δώρων ἐπάνω στὸ Ἀντιμήνσιο καὶ τὴν κάλυψη τοὺς με τὸν Αἴρα, υποδηλώνει τὰ ἀρώματα τῶν Μυροφόρων. Σὲ ορισμένους ναοὺς καὶ στὰ μοναστήρια, μετὰ τὴν Μεγάλῃ Εἰσοδῶ, κλείνονται πρῶτα τὰ Βημόθυρα (οἱ ξύλινες μικρὲς πόρτες τῆς Ωραίας Πύλης), ποὺ σημαίνουν τὴν κάθοδο στὸν Ἄδη, καὶ κατόπιν τὸ καταπέτασμα (ἡ κουρτίνα τῆς Ωραίας Πύλης), ποὺ υποδηλώνει τὴν ἐγκατάσταση τῆς κοστωδίας.

Στὴ Μεγάλῃ Εἰσοδῶ ὁ ιερέας κρύβει τὸ πρόσωπό του με τὰ προσφερόμενα δῶρα: ὁ **Χριστὸς ἔρχεται γιὰ νὰ θυσιαστῆ**. Φορτομένους τὸν Σταυρὸ τοῦ ἀνέρχεται ἀπὸ τὴν πόλιν τῆς Ἱερουσαλὴμ στὸν λόφο τοῦ Γολγοθᾶ, γιὰ νὰ χύσει τὸ Τίμιο καὶ Ζωοποιὸ Αἷμα τοῦ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ὅλου ζωῆς καὶ σωτηρίας». Ἀκόμη καὶ ὑπὲρ τῆς ψυχικῆς σωτηρίας τοῦ μεταννομένου Ἰησοῦ, ποὺ σταυρώθηκε ὀπίσω στὸν Ἰησοῦ. Αὐτὸν τὸν ληστή θυμιάστε τὴν ὥρα ἐκείνη καὶ εμεῖς, παίρνουμε κουράγιο καὶ ἐπαναλαμβάνουμε τὰ λόγια τοῦ: **"Μνησθητί μου Κύριε ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου"** (Λουκ. 23:42)· με τὴ πίστη καὶ ἐλπίδα ὅτι ὁ εὐσπλαχνὸς Κύριος, θὰ πει καὶ σε μὰς - τὴν ὥρα ποὺ ἔχει ορίσει γιὰ τὸν καθένα μὰς- "Σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔση ἐν τῷ Παραδείσῳ" (Λουκ. 23:43).

Γι' αὐτὸ ὁ ιερέας, ἐνὸς κρατεῖ στὰ χέρια τοῦ τὰ Τίμια δῶρα, καὶ προχωρεῖ δια μέσου τοῦ ναοῦ, προσαρμόζοντας τὸ αἴτημα τοῦ ληστή γι' ὅλους τοὺς πιστοὺς, δέεται μεγαλοφώνως: **"Πάντων ὑμῶν, καὶ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, μνησθεῖ Κύριος ὁ Θεός, ἐν τῇ βασιλείᾳ Αὐτοῦ, πάντοτε νυν καὶ αεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων"**. Καὶ ὁ λαὸς ἀποδέχεται τὸ αἴτημα με ἕνα ἐγκάρδιο **"Αμήν"**. Ὁλόκληρο τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμμετέχει ψυχικὰ στὴν πορεία τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τὸν τόπο τῆς θυσίας. Ὅλοι υποκλινόμαστε βαθειὰ καὶ με τὰ θυμιάματα, ποὺ προηγουμένως, τὶς λαμπαδῆς, τὰ Ἐξαπτέρυγα καὶ τοὺς ὕμνους, προσπαθοῦμε νὰ μιμηθοῦμε τοὺς ἁγίους Ἀγγέλους, ποὺ προτρέχουν ἀοράτως ὑμνοῦντες τὸν Βασιλέα Χριστόν.

Ὅταν ἡ Ἱερά πομπὴ διέλθει ἀπὸ τὸ μέσον τοῦ ναοῦ καὶ φθάσει στὸ Ἅγιο Βῆμα, με τὴν τάξη ποὺ ἔχει καθιερωθεῖ ἡ Ἐκκλησία, ὁ ιερέας ἀποθέτει εὐλαβικὰ τὰ Τίμια δῶρα ἐπάνω στὴν Ἁγία Τράπεζα. Οἱ Πατέρες ἐρμηνεύουν ὅτι με τὴν ἀπόθεση τοῦ ἁγίου Δισκαρίου καὶ τοῦ ἁγίου Ποτηρίου στὴν Ἁγία Τράπεζα ἔχουμε μιὰ ὑπόμνηση τοῦ στρωμένου τραπέζιου στὸ Μυστικὸ Δεῖπνο. Στὴ συνέχεια αὐτὸ τὸ τραπέζι θὰ γίνῃ ὁ Σταυρός, ὁ Τάφος τοῦ Κυρίου, ἡ Ἀνάσταση καὶ ἡ Ἀνάληψη.

Ἀποθέτοντας ὁ ιερέας τὰ Τίμια δῶρα στὴν Ἁγία Τράπεζα, ποὺ συμβολίζει τὸν Τάφο τοῦ Κυρίου, θυμιάται ἐπίσης τὸν ἐνταφιασμὸ τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τὸν Ἰωσήφ καὶ γι' αὐτὸ λέγει τὸ σχετικὸ ὕμνο: **«Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἀφραντὸν σου Σώμα, σινδὼν καθαρὰ ἐλίψας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο»**.

Ὁ ἅγιος Γερμανὸς Κων/πόλεως γράφει πὸς τὸ Δισκάριο ἔχει τὴ θέση τοῦ Ἰωσήφ καὶ Νικοδήμου Ἀριμαθαίου ποὺ υποδέχθηκαν τὸ Σώμα τοῦ Κυρίου ἀπὸ τὸ Σταυρὸ, καὶ ὁ Αἴρας (τὸ μεγαλύτερο κάλυμμα) τὴ θέση τῆς σινδῶνης με τὴν ὁποία ὁ Ἰωσήφ τύλιξε τὸ νεκρὸν Σώμα τοῦ Ἰησοῦ. Τὸ θυμίαμα συμβολίζει τὰ ἀρώματα με τὰ ὁποῖα ὁ Νικοδήμος ἄλειψε τὸ Σώμα τοῦ Ἰησοῦ.

*

Διάκονος: Πάντων ἡμῶν (καὶ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν) μνησθεῖ Κύριος ὁ Θεός ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν καὶ αεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς Πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων μνησθεῖ Κύριος ὁ Θεός ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ· πάντοτε, νῦν καὶ αεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορὸς Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς Τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ. Τοῦ κατὰ ζῆρᾶν, θάλασσαν καὶ ἄερα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ. Τῶν κατοικούντων καὶ

παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (ἢ κόμῃ, ἢ νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν ἐπιτρόπων, , συνδρομητῶν καὶ ἀφιερῶτων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τούτου καὶ πάντων ἡμῶν τῶν προσελθόντων εἰς τὴν θεῖαν Μυσταγωγίαν ταύτην.

Τῶν μακαρίων καὶ αἰοδιμῶν κτιτόρων, ἀνακαινιστῶν καὶ ἀφιερῶτων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τούτου, τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων καὶ πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, μνησθεῖ Κύριος ὁ Θεός ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε· νῦν καὶ αεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων.

ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΣΟΔῶ ὁ χορὸς ολοκληρώνει τὸν Ὑμνον

*

Ὁ Χορὸς Ἀμήν.

Ὁ Χορὸς Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξειςιν. * Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Πληρωθέντος τοῦ Χερουβικοῦ ὕμνου λέγει ὁ διάκονος·

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁμοίως καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς· Παράσχου, Κύριε.

Ὁμοίως καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς· Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς· Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς· Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς· Παράσχου, Κύριε.

*Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνόδυνα, ἀνεπαί-
σχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία, τὴν ἐπὶ τοῦ
φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.*

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

*Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
(Ἵπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς), μετὰ πάντων
τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.*

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς προσκομιδῆς

*Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ μόνος ἅγιος, ὁ δεχόμενος
θυσίαν αἰνέσεως παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ,
πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν καὶ προσάγαγε
τῷ ἁγίῳ σου θυσιαστηρίῳ· καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς προσενεγκεῖν σοι
δῶρά τε καὶ θυσίας πνευματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἄγνοημάτων. Καὶ καταξίωσον
ἡμᾶς εὐρεῖν χάριν ἐνώπιόν σου, τοῦ γενέσθαι σοι εὐπρόσδεκτον
τὴν θυσίαν ἡμῶν, καὶ ἐπισκηνώσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός σου
τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα καὶ ἐπὶ
πάντα τὸν λαόν σου.*

καὶ τὴν ἐκφώνησιν ·

*Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐ-
λογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.*

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

ΑΣΠΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

**Ὁ διάκονος· Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοί-
ᾳ ὁμολογήσωμεν.**

**Ὁ χορός· Πατέρα, Υἱὸν * καὶ ἅγιον Πνεῦ-
μα, * Τριάδα ὁμοούσιον * καὶ ἀχώριστον.**

ἡ σε συλλειτουργγο ἱερέων:

***Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερέωμά
μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου.***

*Ὁ ἱερεὺς προσκυνήσας τρίς ἀσπάζεται τὰ Ἅγια οὕτως, ὡς εἰσὶν
ἐπικεκαλυμμένα, λέγων μυστικῶς:*

*Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ
καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου (τρὶς).*

*Ἐνταῦθα γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς εἰρήνης μεταξὺ
τῶν ἐν τῷ Βήματι Κληρικῶν, τοῦ προεξάρχοντος λέγοντος: Ὁ
Χριστὸς ἐν μέσῳ ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν ἀποκρινόμενος: Καὶ ἔστι καὶ
ἔσται. Εἶναι δὲ λείψανον τοῦ μεταξὺ ὅλων τῶν ἐκκλησιαζομένων
διδομένου τοιοῦτου ἐν τῇ παλαιοχριστιανικῇ ἐποχῇ.*

*Ὁμοίως καὶ ὁ διάκονος συμπροσκυεῖ. Ἐνταῦθα γίνεται κατὰ τὴν τάξιν
ὁ ἀσπασμὸς. Ὁ πρῶτος τῶν ἱερέων:*

Ὁ Χριστὸς ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

Καὶ ἐκεῖνοι: Καὶ ἦν καὶ ἔστι καὶ ἔσται.

**Ὁ διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας· ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

*Ὁ ἱερεὺς, ἄρας τὸν Ἀέρα ἐπάνω τῶν τιμίων δώρων, κινεῖ αὐτὸν
ἀνοικτὸν, λέγων καθ' ἑαυτὸν τὸ Πιστεύω. Με τὴν κίνηση τοῦ Ἀέρα
συμβολίζεται ὁ σεισμὸς ποῦ ἐγινε κατὰ τὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ*

Ὁ προσετώσ ἀπαγγέλλει μετὰ τοῦ λαοῦ Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

**Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτο-
ρα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάν-
των καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν
Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ,
τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων
τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα,
ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.
Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡ-
μετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρα-
νῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ
Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλά-
του καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελ-
θόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ
δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασι-
λείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πα-
τρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ
λαλήσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν,
καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμο-
λογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ
μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.**

*

Ἡ ἁγία ἀναφορά

**Ὁ διάκονος· Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου· πρό-
σχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.**

Ὁ α' χορός· Ἔλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ ἱερεὺς·

***Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀ-
γάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου
Πνεύματος εἶη μετὰ πάντων ὑμῶν.***

Ὁ β' χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ ἱερεὺς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' χορός· Ἔχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ ἱερεὺς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' χορός· Ἄξιον καὶ δίκαιον.

**Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀπάρχεται τῆς ἁγίας ἀναφορᾶς,
Ἄξιον καὶ δίκαιον σὲ ὑμνεῖν, σὲ εὐλογεῖν, σὲ αἰνεῖν, σοὶ
εὐχαριστεῖν, σὲ προσκυνεῖν ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
σου. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἀνέκφραστος, ἀπερινόητος, ἀόρατος,
ἀκατάληπτος, ἀεὶ ὢν ὡσαύτως ὢν· σὺ καὶ ὁ μονογενὴς
σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον. Σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος
εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας
πάλιν καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν**

οὐρανὸν ἀνήγαγες καὶ τὴν βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν. Ὑπὲρ τούτων ἀπάντων εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ· ὑπὲρ πάντων ὧν ἴσμεν καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν ἐνεργειῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων. Εὐχαριστοῦμέν σοι καὶ ὑπὲρ τῆς λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας, καίτοι σοι παρεστήκασι χιλιάδες ἀρχαγγέλων καὶ μυριάδες ἀγγέλων, τὰ Χερουβείμ καὶ τὰ Σεραφεείμ, ἕξαπτέρυγα, πολυόμματα, μετάρσια, πτερωτά.

ἐν τέλει λέγει ἐκφώνως·

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκραγότα καὶ λέγοντα.

Ὁ α΄ χορός· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, * πλήρης ὁ οὐρανὸς * καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· * εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος * ἐν ὀνόματι Κυρίου. * Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ δὲ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται

Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων δυνάμεων, Δέσποτα φιλόανθρωπε, βοῶμεν καὶ λέγομεν· Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος, σὺ καὶ ὁ μονογενὴς σου Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον. Ἅγιος εἶ καὶ πανάγιος καὶ μεγαλοπρεπὴς ἡ δόξα σου· ὃς τὸν κόσμον σου οὕτως ἠγάπησας, ὥστε τὸν Υἱόν σου τὸν μονογενῆ δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Ὅς ἐλθὼν καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας, τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παρεδίδου, ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς ἀγίαις αὐτοῦ καὶ ἀχράντοις καὶ ἀμωμήτοις χερσίν, εὐχαριστήσας καὶ εὐλόγησας, ἀγιάσας, κλάσας, ἔδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις, εἰπὼν·

καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ πάλιν ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς, καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστὶ τὸ Αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται

Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς, καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγενημένων, τοῦ σταυροῦ, τοῦ τάφου, τῆς τριήμερου ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοῦς ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν καθέδρας, τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου πάλιν παρουσίας,

καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν σοὶ προσφέροντες κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Ὁ β΄ χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, * σὲ εὐλογοῦμεν, * σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, * καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ δὲ ἱερεὺς κλίνας τὴν κεφαλὴν μετὰ πάσης κατανύξεως εὐχεται, σφραγίζει τὰ τίμια δῶρα,

Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον λατρείαν, καὶ παρακαλοῦμέν σε καὶ δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν· καταπέμνον τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκειμένα δῶρα ταῦτα. Καὶ ποιήσον τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον τίμιον σῶμα τοῦ Χριστοῦ σου. Ἀμήν· τὸ δὲ ἐν τῷ ποτηρίῳ τούτῳ τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ σου. Ἀμήν· μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί σου τῷ Ἁγίῳ. Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.

Ὡστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου σου Πνεύματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρῖμα ἢ εἰς κατάκριμα. Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυσαμένων προπατόρων, πατέρων, πατριαρχῶν, προφητῶν, ἀποστόλων, κηρύκων, εὐαγγελιστῶν, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, ἐγκρατευτῶν καὶ παντὸς πνεύματος δικαίου ἐν πίστει τετελειωμένου.

εἶτα ἐπεύχεται καὶ θυμῶν τρεῖς ἐκ γ' τὰ ἅγια λέγει ἐκφώνως·

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς. Ἦχος α΄.

Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ·

Ἀγνή Παρθένε, χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε·

ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμψας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς πάντας καταυγάσας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

Καὶ πάλιν ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς,

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τοῦ ἁγίου... οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων, ὧν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς, ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου... καὶ ἀνάπαυσον αὐτούς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου. Μνήσθητι, Κύριε, πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας, παντὸς τοῦ πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος. Ἔτι προσφέρομέν σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης· ὑπὲρ τῆς ἁγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας· ὑπὲρ τῶν ἐν ἀγνεῖα καὶ σεμνῇ πολιτεία διαγόντων· ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν Βασιλέων, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς, Κύριε, εἰρηνικὸν τὸ βασίλειον, ἵνα καὶ ἡμεῖς, ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν, ἤρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι.

καὶ εἶτα λέγει ἐκφώνως·

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), ὃν χάρισαι ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶσον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροήμερον καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ χορός· Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Μνήσθητι, Κύριε, τῆς πόλεως, ἐν ἣ παροικοῦμεν καὶ πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκοῦντων ἐν αὐταῖς. Μνήσθητι, Κύριε, πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων ἐν ταῖς ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων, καὶ ἐπὶ πάντας ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου ἐξαπόστειλον.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Καὶ δὸς ἡμῖν, ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ὁ χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

*

ΔΕΗΣΕΙΣ - Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Ὁ διάκονος· Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. Ὁμοίως καὶ εἰς τὰς ἐφεξῆς δεήσεις.

Ἦπερ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόφρων Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν

Σοὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν καὶ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα φιλόφρονε, καὶ παρακαλοῦμέν σε καὶ δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν· Καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν

τῶν ἐπουρανίων σου καὶ φρικτῶν Μυστηρίων ταύτης τῆς ἱεράς καὶ πνευματικῆς Τραπέζης μετὰ καθαροῦ συνειδότος, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων, εἰς Πνεύματος Ἁγίου κοινωνίαν, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς σέ, μὴ εἰς κρῖμα ἢ εἰς κατάκριμα.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν·

Ὁ προεστῶς ἀπαγγέλλει μετὰ τοῦ λαοῦ·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑ

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς κλινόμενος τὴν εὐχὴν

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῇ ἀμετρήτῳ σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ πάντα παραγαγών. Αὐτός, Δέσποτα, οὐρανόθεν ἐπίδε ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλιότας σοὶ τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς· οὐ γὰρ ἐκλιναν σαρκὶ καὶ αἵματι, ἀλλὰ σοὶ τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν, Δέσποτα, τὰ προκείμενα πᾶσιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον· κατὰ τὴν ἐκάστου ἰδίαν χρείαν· τοῖς πλέουσιν σύμπλευσον· τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον· τοὺς νοσοῦντας ἴασαι, ὁ ἰατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλοφροσύνῃ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

ΥΨΩΣΙΣ - ΚΛΑΣΙΣ - ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ

Ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται

Πρόσχε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου καὶ ἔλθε εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνὼν καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου σώματός σου καὶ τοῦ τιμίου αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

καὶ προσκυνεῖ τρὶς λέγων καθ' ἑαυτὸν· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με.

Εἶτα ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ὑψῶν τὸν ἅγιον Ἄρτον **ἐκφωνεῖ·**

Τὰ ἅγια τοῖς ἀγίοις.

Ὁ χορός· Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἷς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καὶ ψάλλει τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας·

Εἶτα ψάλλει τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας (εἰς τὸν ἥχον, εἰς ὃν ἐγγάλη καὶ τὸ Χερουβικόν). Τῇ μὲν Κυριακῇ τό· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα. Εἰ δὲ τύχοι Δεσποτικῆ ἢ Θεομητορικῆ ἑορτῆ ἢ ἀπόδοσις αὐτῆς, ψάλλεται τὸ κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς.

Κοινωνικόν.

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε.

*

Περὶ τοῦ, πῶς δεῖ προσέρχεσθαι τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις.

Εὐχὴς γιὰ τὴ Θεία Κοινωνία ΕΥΧΗ Α΄. ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πάσης ὀρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως δημιουργός, ὁ τοῦ ἀνάρχου πατρός συναΐδιος Υἱός καὶ συνάναρχος, ὁ δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, σάρκα φορέσας, καὶ σταυρωθεὶς, καὶ τυθεὶς ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἡμῶν, καὶ τῷ οικεῖῳ σου Αἵματι ἀναπλάσας τὴν φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας φύσιν ἡμῶν· αὐτὸς ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι κάμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ κλῖνον τὸ οὔς σου ἐπ' ἐμοί, καὶ εἰσάκουσον τῶν ρημάτων μου· ἤμαρτον γάρ, Κύριε, ἤμαρτον εἰς τὸν οὐρανόν καὶ ἐνώπιόν σου καὶ οὐκ εἰμί ἄξιος ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου· **παρώργισα γάρ σου τὴν ἀγαθότητα, τὰς σὰς ἐντολάς παραβάς, καὶ μὴ ὑπακούσας τοῖς σοῖς προσταγμασιν. Ἀλλὰ σύ, Κύριε, ἀνεξίκακος ὢν, μακρόθυμος τε καὶ πολυέλεος, οὐ παρέδωκάς με συναπολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μου, τὴν ἐμὴν πάντως ἀναμένων ἐπιστροφῆν. Σύ γάρ εἶπας, φιλόανθρωπε, διὰ τοῦ προφήτου σου, ὅτι οὐ θελήσει θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὡς τὸ ἐπιστρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· οὐ γάρ βούλει Δέσποτα, τὸ πλάσμα τῶν σῶν ἀπολέσθαι χειρῶν, οὐδ' εὐδοκεῖς ἐπ' ἀπωλείᾳ ἀνθρώπων, **ἀλλὰ θέλεις πάντας****

σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἔλθειν. Διὸ κἀγώ, εἰ καὶ ἀνάξιός εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ αὐτῆς τῆς προσκαιροῦ ζωῆς, ὅλον ἐμαυτὸν ὑποτάξας τῇ ἁμαρτίᾳ· καὶ ταῖς ἡδοναῖς δουλώσας καὶ τὴν σὴν ἀχρειώσας εἰκόνα, ἀλλὰ ποίημα καὶ πλάσμα σὸν γεγονώς, οὐκ ἀπογινώσκω τὴν ἐμαυτοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος· τῇ δέ σῃ ἀμετρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ, θαρρήσας προσέρχομαι. Δέξαι οὖν κἀμέ, φιλόανθρωπε Χριστέ, ὡς τὴν πόρνην, ὡς τὸν ληστήν, ὡς τὸν τελώνην καὶ ὡς τὸν ἄσωτον· καὶ ἄρόν μου τό βαρὺ φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν, ὁ τὴν ἁμαρτίαν αἴρων τοῦ κόσμου καὶ τὰς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων ἰώμενος, ὁ τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους πρὸς σεαυτὸν καλῶν καὶ ἀναπαύων· ὁ μὴ ἐλθὼν καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν· καὶ καθάρισόν με ἀπὸ παντός μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος· δίδαξόν με ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου· ἵνα, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεώς μου τῶν ἀγιασμάτων σου τὴν μερίδα ὑποδεχόμενος, ἐνωθῶ τῷ ἀγίῳ σώματί σου καὶ αἵματι, καὶ ἔξω σε ἐν ἐμοί κατοικοῦντα καὶ μένοντα, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι. Ναί, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μου, καὶ μὴ εἰς κριμὰ μοι γένοιτο ἢ μετάληψις τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων σου, μηδὲ ἀσθενῆς γενοίμην ψυχῇ τε καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλὰ δός μοι, μέχρι τελευταίας μου πνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς Πνεύματος ἀγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς εὐπρόσδεκτον ἀπολογία τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· ὅπως κἀγώ, σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου μέτοχος γένωμαι τῶν ἀκηράτων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοιμάσας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε· ἐν οἷς δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Θ΄. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου παρέστηκα, καὶ τῶν δεινῶν λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι, ἀλλὰ σύ Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τελώνην δικαιοῦσας, καὶ χαναναίαν ἐλεήσας, καὶ τῷ ληστῇ παραδείσου πύλας ἀνοίξας, ἀνοιξόν μοι τὰ σπλάγχνα τῆς φιλοανθρωπίας σου καὶ δέξαι με προσερχόμενον καὶ ἀπτόμενόν σου, ὡς τὴν πόρνην, καὶ τὴν αἰμόρρουν· ἡ μὲν γάρ, τοῦ κρασπέδου σου ἀψαμένη, εὐχερῶς τὴν ἴασιν ἔλαβεν, ἡ δέ, τοὺς σοὺς ἀχράντους πόδας κρατήσασα, τὴν λύσιν τῶν ἁμαρτημάτων ἐκομίσατο. Ἐγὼ δέ ὁ ἐλεεινός, ὅλον σου τό σῶμα τολμῶν δέξασθαι, μὴ κατα-

φλεχθείν· αλλά δέξαι με, ὡσπερ ἐκείνας καί φώτισόν μου τά τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καταφλέγων μου τά τῆς ἀμαρτίας ἐγκλήματα, πρεσβείαις τῆς ἀσπόρως τεκούσης σε, καί τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων. Ὅτι εὐλογητός εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πιστεύω Κύριε, καί ὁμολογῶ, ὅτι σύ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλούς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστι τό ἄχραντον Σῶμά σου, καί τοῦτο αὐτό ἐστι τό τίμιον Αἷμά σου. Δέομαι οὖν σου· ἐλέησόν με, καί συγχώρησόν μοι τά παραπτώματά μου, τά ἐκούσια καί τά ἀκούσια, τά ἐν λόγῳ τά ἐν ἔργῳ, τά ἐν γνώσει καί ἀγνοία· καί ἀξιώσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου Μυστηρίων, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καί εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἐρχόμενος δέ μεταλαβεῖν, λέγει τοὺς ἐξῆς Στίχους τοῦ Μεταφραστοῦ·

Ἰδοῦ, βαδίζω πρὸς θεῖαν Κοινωνίαν·
Πλαστουργέ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ·
Πῦρ γάρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγων.
Ἄλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ἐθελξας πόθῳ με Χριστέ, καί ἠλλοίωσας τῷ θείῳ σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον πυρί ἄλλῳ τὰς ἀμαρτίας μου, καί ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν μεγαλύνω, Ἀγαθέ, παρουσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; Ἐάν γάρ τολμῆσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καί δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων καθάρισον, Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, καί σῶσόν με, ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν·

Δέσποτα φιλόανθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο τά Ἅγια ταῦτα, διὰ τὸν ἀνάξιον εἶναί με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καί ἁγιασμόν ψυχῆς τε καί σώματος, καί εἰς ἀρραβῶνα μελλούσης ζωῆς καί βασιλείας. Ἐμοὶ δέ τό προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν·

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱέ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γάρ τοῖς ἐχθροῖς σου τό μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

*

Ἐνὸ ψάλλεται τὸ Κοινωνικὸ ἀπὸ τὸ Χορό·
λέγει ὁ Διάκονος *Μέλισον, Δέσποτα, τὸν ἅγιον ἄρτον.*
Ἐρεῦς *Μελίζεται καὶ διαμερίζεται ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, ἀλλὰ τοὺς μετέχοντας ἀγιάζων.*

Διάκονος *Πλήρωσον, Δέσποτα, τὸ ἅγιον ποτήριον.*

Ἐρεῦς *Πλήρωμα ποτηρίου πίστεως Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.*

Διάκονος *Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ ζέον.*

Ἐρεῦς *Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν ἁγίων σου, πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.*

Διάκονος *Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.*

Ἐρεῦς *Ἰδοῦ, προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Μεταδίδοταί μοι... τῷ ἀναξίῳ ἱερεῖ τό τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.*

Ἐρεῦς *Διάκονε, πρόσελθε.*

Διάκονος *Ἰδοῦ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Μετάδος μοι, Δέσποτα, τό τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.*

Μεταδίδοταί σοι... τό τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα...

Ἐρεῦς *Ἔτι μεταδίδοταί μοι... τῷ ἀναξίῳ ἱερεῖ τό τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.*

Ἐρεῦς *Διάκονε, ἔτι πρόσελθε.*

Διάκονος *Ἔτι προσερχομένῳ μετάδος μοι, Δέσποτα, τό τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν μου ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.*

Ἐρεῦς *Ἔτι μεταδίδοταί σοι τῷ εὐλαβεστάτῳ διακόνῳ τό τίμιον καὶ πανάγιον καὶ ζωηρὸν αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν σου ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.*

Τοῦτο ἤψατο τῶν χειλέων ἡμῶν, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν περικαθαριεῖ.

*

Μετὰ τὴν μετάληψιν τῶν ἐν τῷ βήματι ὁ διάκονος ἐμβάλλει εἰς τὸ ἅγιον ποτήριον τὰς μερίδας τοῦ ἁγίου ἄρτου καὶ ἐκφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν·

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Καὶ ὁ ἱερεὺς μεταδίδει εἰς ἕνα ἕκαστον διὰ τῆς μιάς λαβίδος. Ὄταν κοινωνεῖ τοὺς πιστοὺς, συνήθως λέει: "Μεταλαμβάνει ὁ δούλος τοῦ (...) Θεοῦ Σώμα καὶ Αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον".

Ὁ χορός· Ἀμήν, Ἀμήν, Ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἐν δὲ τῷ κοινωνεῖν τοὺς πιστοὺς ὁ χορὸς ψάλλει:

Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον Υἱέ Θεοῦ κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γάρ τοῖς ἐχθροῖς σου τό μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μετὰ δὲ τὴν θεῖαν μετάληψιν, εὐλογεῖ ὁ ἱερεὺς τὸν λαὸν λέγων·

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς·

Ἦχος πλ. α΄.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν ἠν χαρισάμενος.

Διάκονος Ὑψωσον, Δέσποτα.

Ἱερεὺς Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν· ἡ δόξα σου διαμένει εἰς αἰῶνας αἰῶνων.

Διάκονος Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ἱερεὺς Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμην, Ἀμην, Ἀμήν.

καὶ ψάλλεται τὸ «Πληρωθήτω» Ἦχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου, Κύριε, * ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων μυστηρίων Σου*. Στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα.

*

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ὁ διάκονος·

Ὁρθοί· μεταλαμβάνοντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ χορός· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχαριστήριον εὐχὴν

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλόφρονε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων σου καὶ ἀθανάτων μυστηρίων. Ὁρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδόν, στήριξον πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ σου, φρούρησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαβήματα· εὐχαῖς καὶ ἱκεσίαις τῆς ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου. καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων·

Καὶ λέγων τοῦτο λαμβάνει τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον καὶ ποιήσας δι' αὐτοῦ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ ἐπὶ τοῦ ἤδη διπλωθέντος εἰλητοῦ ἐπιθέτει αὐτὸ ἐπ' αὐτοῦ.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

*

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἱερεὺς· Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ χορός· Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον Κύριε, ἐλέησον Πάτερ Ἅγιε Εὐλόγησον

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξελθὼν τῆς Ὠραίας Πύλης ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ τὴν εὐχὴν ταύτην·

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε, Κύριε, καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον· ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου· σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει, καὶ μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου· ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθεν ἐστὶ, καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων· καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Τὸ ὄνομα Κυρίου Εἶη εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν καὶ λέγει χαμηλοφώνως τὴν εὐχὴν ἐν τῷ συστειλαί τὰ ἅγια

Τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν, αὐτὸς ὑπάρχων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας πᾶσαν τὴν πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

καὶ τὴν ἐκφώνησιν.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν διαλογικῶς·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ χορός· Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον (γ'). Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,

προδρόμου και βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων και πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων και καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων και θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τῶν ἁγίων και δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ και Ἄννης και πάντων τῶν ἁγίων ἐλεήσει και σώσει ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς και φιλόνητος.

ΧΟΡΟΣ: Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς την ἁγίαν και ἀμόμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν και ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, συν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ, πόλει και ἐνορίᾳ (κόμη) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Αἰωνία ἡ μνήμη τῶν μακαρίων και ἀοιδίμων κητόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης και πάντων τῶν ὀρθοδόξων.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, εὐλογῶν τὸν λαόν, λέγει:

Ἡ Ἁγία Τριάς διαφυλάξει πάντας ὑμᾶς.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Τὸν εὐλογοῦντα και ἀγιάζοντα ἡμᾶς, Κύριε, φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη.

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν: **Χριστὸς ἀνέστη.**

Ὁ λαὸς: **Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορές και ἀκολουθῶς:**

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ: **Δόξα τῇ αὐτοῦ τριήμερῳ ἐγέρσει.**

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ: **Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.**

Και ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ: **Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, και τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι, ζῶν χαρισάμενος. (ὄλον), και**

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ: **Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.**

® 10.05.2026 ®

Ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ!

Ψαλμὸς λγ' (33ος) - Ευλογῆσω Τον Κύριον

Ευλογῆσω τον Κύριον εν παντί καιρῷ, δια παντός η ἀίνεσις αὐτοῦ εν τῷ στόματι μου.

Εν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται η ψυχὴ μου· ακουσάτωσαν πραεῖς και ευφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τον Κύριον συν εμοί και υψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Εξεζήτησα τον Κύριον και ἐπήκουσε μου και εκ πασῶν των θλίψεων μου ἐρρύσατο με.

Προσέλθετε προς αὐτόν και φωτίσθητε και τα πρόσωπα υμῶν ου μη καταισχυνθή.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε και ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ και εκ πασῶν των θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παραμβάλει ἄγγελος Κυρίου κύκλω των φοβουμένων αὐτόν και ρύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε και ἴδετε ὅτι Χριστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Τε ρι ρεμ τε ρι ρεμ τε ρι ρεμ

Φοβήθητε τον Κύριον, πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι ουκ ἔστιν υστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν και ἐπεινάσαν· οἱ δὲ ἐκζητούντες τον Κύριον ουκ ἐλαττωθήσονται παντός ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ακούσατε μου, φόβον Κυρίου διδάξω υμᾶς. Τίς ἔστιν ἄνηθος ὁ θέλων ζῶν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθῶς;

Παύσον την γλῶσσαν σου ἀπὸ κακοῦ και χεῖλη σου του μη λαλήσαι δόλον.

Ἐκλινον ἀπὸ κακοῦ και ποιήσον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην και δίωξον αὐτήν.

Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους και ὅρα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δε Κυρίου ἐπὶ ποιούντας κακά, του ἐξολοθρεῦσαι εκ γῆς το μημιόσουν αὐτόν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι και ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτόν και εκ πασῶν των θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντριμμένοις την καρδίαν και τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλὰ οἱ θλίψεις των δικαίων και εκ πασῶν αὐτῶν ρύσεται αὐτούς ὁ Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τα ὀστά αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν ου συντριβήσεται.

Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρὸς και οἱ μισούντες τον δίκαιον πλημμελήσουσι.

Ἀντρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ και ου μη πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

® 10.05.2026 ®

Ζῆ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ!
